

s̄ oīa sunt honesta & salutari
 a. Sicut ei in mensa corporali de
 ficiētibz pane et vino oīa sūt
 insipida? sic i mensa spūali et
 epali deficiēte bona doctrina
 et exhortacōe: oīa apposita in
 sipida sūt aīe. Et ideo ut eui
 tet vanitatū occasio: legat
 vel recitet aliqd i mensa tale
 unde edificat assidētes. **P**ost
 vō refectioē & redditis i bñ
 dōne de ḡcijs. iquirat agēda:
 v̄l cte reuoluat libros ex qbz
 trahi p̄t ad aīe p̄fione. **P**ost
 cenā vō solari p̄t cū familiā
 ribz suis. **A**lt̄n sicut mater
 ablactas infante p̄ungit ube
 ra sua cinē vel aliq̄ alia ama
 ritudinē. donec infans dissues
 cat a lacte et assuescat cibis
 solidioribz? sic ep̄s at̄hat dō
 familiares suos talibz verbis
 quibz timeat dñm & diligat:
 ut et ip̄oz et sit p̄r p̄ dinā
 auctoritatē. et eoz mater
 p̄ spūale educationē. **S**i v̄o
 sciat facient aliquē suoz faili
 arū peccare ad mortē aīe
 qui auditis amōitōibz nō
 resipiscat: remoueat eū a
 se. **Q**uē si retinuerit p̄pret
 modū et solationē t̄pale:
 nō erit immunis a p̄cō eius.
Post vō ad lectū suū exa
 minet diligētē facta et effec
 tus illig diei iā p̄rice: cogitā
 do talit. **O** deus creator corp̄s
 mei et aīe. vide me mīa tua
 et p̄sta grām tuā: ut ex sep̄

ni habūdācia nō repectā in ser
 uicio tuo. **S**z modera sopnū me
 ū ad honorē tuū. quē ad corp̄s
 alleuacionē haberi p̄cepisti: et
 da in fortitudine ut inimicū dra
 bolū nō inq̄tet me: nec abstrahat
 a tua pietate. **S**urgēs at̄ a
 lecto diluat p̄fessione si q̄s neg
 ligēcias caro passa ē: ne sequē
 tis noctis sopnū cū p̄terite de
 lectis oratur. **V**erba v̄ḡs
**ad filiā de remedio oportuno
 ad difficultatē ep̄o occurrentem
 i via arta. et quō paciā p̄ ves
 tes. decē p̄cepta p̄ decē digitos.
 et desiderū etnoꝝ & fastidiū
 mūdanoꝝ p̄ duos pedes desig
 nāt. et de tribz iūinis i via
 cont̄ ep̄m existētibz. Ca. ij.**

Item loquit̄ dei m̄r. **D**ic
 ep̄o. q̄ si it̄cesserit p̄ via
 iā dictā: tūc tā diffici
 lia occurrent ei. **P**rimo
 q̄ via ē arta? sedo q̄ i ea sūt
 sp̄ne p̄ugitue: t̄rio q̄ ē via
 petrosa et iequalis. **C**ōt̄ her
 tā dabo tibi tria d̄silia. **P**riū
 ē q̄ induat se ep̄s vestibz for
 tioribz et subtilit̄ d̄sitis: it̄ra
 viā arta. **S**edm̄ ē. q̄ habeat
 decē digitos ante oculos suos
 int̄ quos respiciat tanq̄ per
 cācellos ne p̄ungat̄ a sp̄inis.
Tercū est q̄ caute ponat pe
 des suos: et i quolibet vestigio
 at̄ceptet si pes positū subsis
 tat solide. **N**ec p̄cipitāt̄ po
 nat ābos pedes simul: n̄ p̄
 us c̄tificat̄ fuit de q̄tante vie.

Quod uero significat uia acta in
malicia hominum priorum et iustos:
qui deridet opera iusta et deprauat
uias et monita iustorum rati
et quod humile et pietatis est pro
uipendunt. Contra tales homines
induat se episcopus veste pacifice et
ostendit: quia pacifica gratia facit esse
suauia: et illas contumelias graue
ter tolerare. Quod uero significat spina:
non aduersitates mundi. Contra has
habenda sunt digiti decem preceptorum
dei: et consiliorum eius. Ut cum pupu
gerit spina aduersitatis et pau
peritatis: consideret passio et pauper
tatis christi. Cum uero pugnat spina
ire et inuidie: consideret caritas
dei quam nobis seruare precepit.
Caritas enim uera non querit que
sua sunt: sed se totum exponit ad
honorem dei et proximi utilita
tem. Quod uero debet esse cautio in po
nendis pedibus: significat quod ubi
que debet rationabiliter timere.
Non bonus homo tenet habere
duos pedes. Primus est desiderium
in eternorum: secundus est fastidium mu
di. In desiderio eternorum debet
esse discretio ne desideret eterna
sibi soli tanquam digno: sed totum
desiderium suum et uoluntatem et
remunerationem ponat in ma
nibus dei. In fastidio uero mundi
debet esse cautio et timor:
ne fastidium sit propter aduersita
tes mundi et uite impatientia:
ne sit etiam propter uite temporalis
amariorum quietem et laborum
alios proficiam exonerationem:

sed solummodo fiet propter pacem ab
hominum et desiderium ui
te eterne. His igitur difficulta
tibus uie superatis: adhuc pre
caueo episcopum de rebus inimicis
quod sunt in uia sua. Primus appere
hostis nititur sibilare in aure
episcopi: ut obstruat auditum eius.
Secundus stat ante eum: ut pugnet
oculos eius. Tertius est autem pedes
clamans alte: et habens laqueum
quo pedes eius illaqueat quod ele
uat eos de terra. Primus hostis
sunt homines illi sive infusiones
ille qui nutrit episcopum trahit a vi
a recta: dicentes. Cur tantum
tibi assumis laborem: et pro
gras pro uia tantam actam? Diuertite
igitur magis in uiam floridam:
per quam vadunt plures. Quid
ad te quomodo ille uel illi uiuat?
Quod ad te offendere uel obui
gare illos: a quibus honora
ri et amari possis. si non offe
dunt te uel tuos. Quod tibi autem
est quomodo uiuit: aut si offendit
deum? Si uero tu ipse bonus es. quod
ad te iudicare alios. Da ma
gis munera et accipe: uere
amicicia hominum ut lauderis et
bonus uoceris in uita tua.
Secundus hostis desiderat exacer
bare te: sicut philistei sapsonem.
His sunt pulchritudo et possessio
mundi. fluxus uestium et di
uersi apparatus rerum: honores
hominum et fauores. Cum enim ista
offerunt et placent oculis. exacer
bat ratio. tepescit amor ma

bonis dei. per peccat hie
nisi et missi leuigat. Pre
in episcopo nra moderata ha
uerit tenet. Na nimis
modis uidet nra dulcis ee
sunt ad mola cupiditatis cu
sunt. si dilige etiam scdm
modabile dispositione aue
sualis. Tertius hostis cla
uerit habes laqueum et
sunt. Cur magis sic uadis cau
te uiam capite. Cur i
sunt pulchritudo respici? si a
sunt debet et posses hono
sunt magis sardos: ut
sunt cu pmiss. Esto episcopus.
sunt possis a pluib.
sunt maiores dignitates?
sunt obneas seruicia:
sunt fruans qere. Cogite
sunt quibus alios tenu
sunt possis: et ubiq
sunt amq talibz icti
sunt affectu eleuat q
sunt que delictis ad
sunt q ita mol
sunt cure mundialis q bre
sunt solatione sue mi
sunt seu supplicior
sunt. Scripta est
sunt episcopi desiderant
sunt desiderat: ad honore
sunt plerq desiderat
sunt: et refugit labo
sunt e aie salus eterna.
sunt sicut i gradu que
sunt apparet altiore: do
sunt alit puidet.

datoru dei: per m ppetrat lucē
 eius: et amissū lenigat. **P**re
 a cū eps nōtia moderata ha
 buerit contentet. **N**ā nimis
 multis videt nūc dulcius eē
 stare ad molā cupiditatis cū
 sapōne: q̄ diligē eccliam scdm
 laudabilem dispositionē cure
 pastoralis. **T**ertio hostis cla
 mat alte habēs laqueū et
 dices. **C**ur inq̄ sic vadis cau
 te et inclinato capite? **C**ur i
 tantū hūilias temp̄? q̄ a
 pluribz debes et posses hono
 rari. **E**sto magis sardos: ut
 sed eas cū p̄mis. **E**sto ep̄s:
 ut honorari possis a plūibz.
Precede ad maiores dignitates?
 ut maiora obtineas seruitia:
 ut maiori fruaris q̄ete. **C**ogite
 ga thezauros quibz alios tecū
 ab alijs solari possis: et ubiqz
 eē letus. **C**ūqz aīm talibz ieli
 nati fuit affectioibz et suggesti
 onibz? mox affecty eleuat q̄
 pede quodā p̄ue delictoris ad
 trena cupiditate: q̄ ita mol
 ut laqo cure mundialis q̄ vix
 surgit ad solationē sue mi
 serie et p̄mior seu supplicior
 etnoy. **N**ec mirū. **S**eptā enī
 dicit. **E**cui ep̄atū desiderat
 bonū op̄ desiderat: ad honore
 dei. **N**ūc at pleriqz desiderat
 honore dei: et refugit labo
 rē in quo ē aīe salus eterna.
Preca ep̄s iste stet i gradu quē
 habet nec appetat altiore: do
 nec deo placuit ei alit p̄uide.

Declaratio plenaria v̄ginis
 ad ep̄m. q̄lit ut deus honore
 t p̄ ip̄m excreat officū ep̄ale.
 et de dupha fructu vera dig
 nitate subsequere. et duplici
 fusioe falsa dignitate. **S**ep
 te. et de occurſu ihu xpi et d
 nū scōrū ad verū et rectū
 ep̄m. **C**aplm. iij.

Hocquebat mater dei.
Ego exponē volo
 ep̄o qd tenet face deo: et qd ē
 honor dei. **O**is q̄ppe ep̄s de
 bet infula in brachijs suis bn
 custodia nō vendē eā p̄ pe
 cunia: nō cōcedē alijs p̄t ami
 cian carnale: nō p̄de p̄t neg
 ligētia et tepiditate. **Q**d v̄o
 significat infula ep̄alis? nisi
 ptatē et dignitatē? **O**rdinare
 scōz clerū. **R**ificē crisma. **C**orrigē
 errātes: excitare exēplo suo
 negligētes. **Q** v̄o i brachijs
 debet habē infula bene custo
 dita? **S**icut q̄ sedule debet cogi
 tare. quō et qualit̄ accepit po
 testatē ep̄ale. quō eā tenuit:
 q̄s v̄o sit fructy ei. q̄s ve finis.
Si ep̄s attēde velit quō acce
 pit ptatē: attēdat p̄mo si de
 siderauit ep̄atū p̄t se: an p̄t
 deū. **S**i at p̄t se: tūc sine du
 bio desiderū suū erit carna
 le. **S**i p̄t deū id ē ad honore
 faciēdū deo: tūc desiderū suū
 erit m̄torū. et sp̄uale. **D**eim
 si ep̄s cogitat ad qd recepit e
 piscopatū: cōte ut eēt pat pau
 perū. **S**olator et mediator aīay.

Solūmodo fr̄
 hominonē et de
 te etne. **H**is ep̄
 ribz v̄e sup̄p̄
 cuo ep̄m de
 q̄ fuit in v̄a sua
 hostis nūc p̄
 ep̄i: ut obstrua
 rōs stat ante ei
 oculos ei. **T**er
 riamas alit: et i
 quo pedes ei
 uat eos in t̄m
 fuit hostis illi
 ille q̄ nūc ep̄m
 a recta: dicitur
 tibi assumis labi
 gis p̄ v̄a in aīe
 ip̄m magis v̄o
 p̄ quā v̄o dicit
 ad te quō ille v̄o
Ed ad te offēdit
 gure illos: a quā
 r̄ amari p̄t
 dicit te v̄o t̄m
 ē quō v̄o dicit
 deū: **S**i v̄o v̄o
 ad te iudicat
 gis m̄m̄m̄
 aīa aīa
 bonū v̄o dicit
Sed hostis des
 re te: sicut p̄t
His fuit p̄t
 suo m̄m̄m̄
 uerſo app̄at
 hōm̄ et f̄m̄
 offerit et plac
 t̄m̄ m̄m̄m̄

Nona bona epalia sunt auctum?
q si infructuose comedunt & p
dignitate expeditur: aut ille cla
mabit vincta sup iustitiam
pescatore. Qualis vero erit fruc
tus epalis dignitatis: dicit tibi.
Ipe ipse erit duplex sicut di
cit paulus: corporalis scilicet & spua
lis. Corporalis. quia in terris est vi
carius dei: et ideo ob honore
dei qui deus ab hominibus honorat.
In celis erit corporalis & spua
lis propter glorificationem corporis
et anime: quia ibi erit secum cum domino.
tunc propter vitam epalem quam gessit
in terris: tunc propter exemplum humili
tatis quo alios secum ad gloriam
provocavit. Omnis vero qui vestem et
dignitatem habet epalem sed refu
git vitam: duplici confusione est
dignus. Quia vero prius epalis non
debet videri. sicut quod episcopus non de
bet esse scienti symoniacus: non
exercere officium suum propter pecu
niam vel hominum favorem: nec pro
movere illos propter hominum preces quas
saverit esse male vite. Quia vero
infirma non debet aliis videri pro
pter amicitiam hominum: signat
quod episcopus non debet dissimulare pec
cata negligenter: nec dimitti
re illos impunitos quos potest et debet
corrigere: non silere peccata alicuius
propter carnalem amicitiam. non im
ponere dorso suo peccata subditorum:
quod episcopus est speculator dei. Quia
vero episcopus non debet perdere infirma
propter negligentiam: significat quod
episcopus non debet illa committere aliis

ad faciendum ad quod ipse personaliter
tenet: et potest fructuosius facere:
nec propter quietem carnis illa di
mittere aliis quam ipse perfectus va
let imple: quia officium episcopi non est
quietis sed laboris. Nec episcopus
ignorare debet vitam et morem
eorum quibus committit officia su
a: sed scire et inquirere quomodo ser
vant iustitiam. et si prudenter et
non cupide fecerunt se in agendis.
Insuper scire te volo. quod episcopus.
quod pastoris vices habet. tene
tur habere fasciculum florum sub
brachijs suis: quo oves vici
ne et remote illicite curant
gaudet post odorem eius. Iste vero
fasciculum florum signat predica
tionem divinam: quam episcopus tene
re habet. Brachia vero duo quibus
fasciculum predicationis divine in
nititur. Sunt duo opera necessaria
episcopo: scilicet bona opera in publico et
bona opera in abscondito. Ut o
ves vicine in episcopatu eius viden
tes curantur episcopi in operibus et
audientes in verbis. glorificent de
um in episcopo: oves vero remote
audientes famam episcopi desiderant
illum ad sequendum. Quia iste est su
avissimus fasciculum non erubescere
veritate et humilitate dei: docere
bona. et eadem que docet facere:
esse humile in honore. et deu
tum in abiectioe. Cum episcopus
impleverit vitam istam et pervenerit
ad portam: necesse est ei aliquid
habere in manu quod presentet su
mo regi. Et ideo habeat in

non vas sicut aurum et hoc va
nitas offendit illud regi sumo.
Quia istud vas non offendit o
mnia: quod ut vacum sit ab
voluptate et appetitu lau
dum. laborandi est ei
nocte. Cum introire
in celis episcopus regnum glo
rie. nec erit ei illis christus deus et
regnum dei sed solum exercitum.
Credet angelos dicentes.
Hic est episcopus noster et
iste episcopus mundus fuit
vobis in opaco. De
vobis precare eu tibi. De
vobis ei condere vitam so
lito deo ipse desiderum eius
et aduerti eius gratia
vobis. Tur quod dicitur se
deus. Quod deus gaudium
vobis et te et te: nec di
vobis. In quod dicitur noster
et quod dicitur autem huius episcopi.
vobis desiderant te. Por
vobis suavis simos
vobis augumentum noster
vobis in ope quibus
vobis de pe et alonge
vobis. Deo da ei gaude
vobis et tu similiter gaude
vobis morado pro eo tibi de
vobis. Vobis dicitur et ei vobis.
vobis venisti pfer
vobis cordis vacui a te
vobis pperia. Deo ego imple
vobis et gloria mea:
vobis mea erit tua. et gloria
vobis fuerit a me. **Ubi**
vobis de paupers etia

manu vas sibi curu et hoc va
 cui: offendendo illud regi sumo.
 Vas istud vacuu offendu e
 cor suu: qd ut vacuu sit ab
 oi voluptate et appetitu lau
 dis trisitorie. laboradu e ei
 die ac nocte. **Cu** introduce
 dus e talis eps i regnu glo
 rie: occret ei ihs xps deus et
 verus ho. cu oi scoz exercitu.
Tu audiet angelos dicentes.
O deus nr. gaudiu nrm et
 oe bonu: iste eps mudus fuit
 i carne: virilis i opaco. **De**z
 ergo nos pntare eu tibi. **De**
 siderauit ei cotidie nram so
 cietate: ideo xple desideriu ei
 et ange ex aduetu ei gaudiu
 nrm. **Tu** qz dictu e et ceti sci.
O deus gaudium
 nrm e de te et i te: nec idi
 gem alio. **At**n gaudiu nrm
 exatit ex gaudio aie huiepi:
 q du potuit desiderauit te. **Por**
 tauit ei flores suauissimos i
 ore quibz augmetauit nrm
 nrm: portauit in ope quibz
 habitates de ppe et alonge
 reficiebat. **I**deo da ei gaude
 nobiscu. et tu similis gaude
 de eo. que mouedo p eo tm de
 siderasti. **Al**io dictu e ei re
 gloue. **Q** amice venisti pfer
 tare in vas cordis vacuu a te.
 a voluntate ppria: ideo ego imple
 bo te delcacione et gla mea:
 leticia mea erit tua. et gla
 tua nuq finiet a me. **U**ba
 mris ad filia de cupiscetra

maloz epoz. et quo pte volu
 tate bona multi obtinet dig
 nitate spuale qua iordinati
 epi atepnut qui ad ea corpa
 lit fut vocati p latu exeplu
 induit. **Caplm. iiii.**
Mater dei loqbat ad
 sposam filij dicens.
Tu ploras q caritas dei ad ho
 mnes e maxia: et ecot caritas
 hoim e ad deu modica. **Ve** sic
 e. **Dis** ei est dnas vl eps q no
 magis cupiscat dominu ob
 tinedu ad honore mudi vel
 diuicias: q ad subueniedum
 paupibz suis pprijs manibz.
Et ideo q dnu et epi noluit
 venire ad nuptias oibz ppata
 in celo: veniet paupes et ifir
 mi. sicut p exeplu tibi onde
 volo. **I**n ciuitate quada erat
 quida eps sapiens et pulchet
 et diues: qui de sapia sua lau
 dat no regratiabat deo ut
 debuit. qui dedit ei ipsa sa
 pietia. **L**audabat qz et hoza
 bat de diuicijs suis: et ideo
 dedit multa pte mudi fauo
 re. **P**lurima qz cupiuit ut
 largius daret: et aplius ho
 varet. **I**ste eps habebat que
 da clericu lratu in epatu fu
 o: q talit secu cogitabat. **I**ste
 inquis eps diligit deu min
 q expedit: vita ei9 tota ten
 dit ad sclaria. **I**deo si placet
 deo libent desiderare epatu
 ei9: ad faciedu honore deo.
No desidero pte mudu: qa

honor mundi nō est n̄ sicut
fenū. Nō p̄t diuicias: q̄ se
gues tanq̄ on̄ ḡuissim. Nō
p̄t quiete carnis mee: imo
dū p̄ziū: q̄ nō teneor eē i
quiete. n̄ inuicibili sic q̄ cor
pus stare possit i seruiuo
dei. S̄z p̄t solū deū desido
Et q̄uis indignissim̄ sim
honore: t̄n ut plures lucra
cerē deo et plibz p̄ficere v̄bo
et exēplo. pluresq̄ sustera
rē de bonis ecclē: libēt susa
perē ep̄ale onus. Nā deus
scit q̄ carior ē m̄ mors du
ra. et dulcius ad ferēdū ama
rū supplicū: q̄ ep̄alis dig
nitas. Nā licz passibilis sū
sicut ceteri: t̄n q̄ ep̄atū desideat
bonū opus desiderat: ideo li
bent desidero honore ep̄i cū
onē ep̄ali. s̄ sicut mortē. Ho
nore quide p̄t salutē plurion:
onus v̄o p̄t salutē meā: et a
more dei et aiāz. Ad hoc solū
ut bona ecclē possim distribuē
paup̄bz largius: aiās i struē
liberius. errātes i struē fidu
cialius: vexare carnē meā
habūdātius: moderare meip
sū solliaciū i exēplū alioz.
Iste at̄ canonicz increpauit ep̄m
suū et prudent. Ep̄s v̄o egre
ferēs v̄ba. s̄fidit clericū apte
et ip̄udēt: iactās se ad omnia
sufficiētē et moderatū. Ca
nonicz at̄ plorauit excessz
ep̄i: paciēter ferēs illata. S̄z
ep̄s deridēs caritatē et paciē

Horculte

tiā canonici. obloq̄bat ei in
tm̄. q̄ canonicz arguebat et
reputabat fatuū et mendax:
ep̄s v̄o iustz et cōspectz. Tā
de v̄o p̄cedete tpe. ep̄s et ca
nonicz miḡuerūt: et vocati
sūt ad iudiciū dei. In cuius
sp̄cū et p̄ntia āgeloz posi
ta videbat quedā sedēs au
rea: et an̄ sedē infula ep̄al
et totz ei⁹ ornatz. Quia q̄
deones sequebat̄ canonicū
cupiētes iuenire i eo aliqd
mortiferū. q̄ de ep̄o sic erat
cti sicut cete qui int̄ p̄cellas
seruat̄ catulos suos viuos i
v̄tre suo. Positis v̄o multz
q̄rionis extra ep̄m: cur sez et
qua itentōe suscepiss̄ ep̄atū:
cur sup̄biuit de bonis aiāz:
quō aiās sibi amissas vexiss̄:
q̄d v̄o deo p̄ facta sibi grācia
rēdisset. Cūq̄ ep̄s nil iustitiae
habet ad p̄posita: rēdit iudex.
Ponat̄ inquit in capite ep̄i
ferz p̄ infula. i manibz ei⁹ p̄x
p̄ cyrotecis. lutū in pedibz p̄
scādalijs. p̄ amisia et lintheo
ep̄ali p̄arius metricalis: pro
honore suscipiat dederz: pro
lata familia habeat seruiētē
turbā demonū. Deinde addi
dit iudex. Ponat̄ in capite
canonica cōna fulgida sicut
sol: in manibz ei⁹ cyrotece et
aurate: calciate pedes ei⁹ so
tularibz: insup̄ induat habi
tu ep̄ali cū ōi honore. Qui
stati veste ep̄ali cōdatz ē:

et ab eo cōtra p̄ntat̄ iudi
a tanq̄ ep̄s cum honore. E
s̄p̄s v̄o descendit sicut fur
v̄o in collo sine: a cui⁹ cō
p̄nti vider̄ auct̄at̄ oculos
ep̄i fac̄ et oēs sa cū eo. Egre
p̄t p̄t volūtate bonā ml
t̄m et dignitate sp̄ualit̄:
cū ep̄i p̄nt̄ qui ad eam
ep̄atū sūt vocati. Quia hec
sūt in v̄o p̄nto ap̄ deū:
p̄nto p̄nto sūt: q̄ mille
ep̄i sūt q̄ vna hora.
q̄ d̄nt q̄ ex q̄ ep̄i et
v̄o tēne officū suū
v̄o sūt. deus eligit si
p̄nto s̄dōres et cōp̄na
v̄o v̄o iuxta meliorē
sūt ad honore dei libē
p̄nto aiāz si possēt. et
v̄o possit: ideo i gredūt
ep̄i p̄nto. Nā deus sillis
v̄o s̄dōs cōna aurea
p̄nto domus sue: clamat
v̄o s̄dōs. Cis au d̄ntz sta
p̄nto p̄nto p̄ corona
v̄o quoz nobilius ves
v̄o obtemēbit illā. De p̄
v̄o si ep̄i et d̄ni sapiē
v̄o carnali sapiā: deus
v̄o ē illis. ecclā sp̄ualit̄
v̄o iudex. et nō app
v̄o s̄dōs. Dato etiā q̄ ca
v̄o s̄dōs laudat̄ nō curat̄:
v̄o equū suū cū v̄o ad
v̄o ad op̄ suū str
v̄o sp̄ualit̄ extruxit fo
v̄o cū comestuz eet. Sed
v̄o familia suā et nōtia

et ab omni exercitu pntatis iudi-
ci tanq[ua]m ep[iscopu]s cum honore. **E**
p[iscopu]s v[er]o descendit sicut fur
habes in collo fune: a cui[us] co-
spectu uideri audebat oculos
nie sue. et oes sa[nt]i cu[m] eo. **E**ra
quo p[ro]p[ter] voluntate bona ml-
ti obtinet dignitate sp[irit]ualit[er]:
qu[ia] illi co[m]p[er]nunt qui ad eam
comp[er]it[ur] fut[ur]i vocati. **Q**uia hec
fieb[ant] in vno p[un]cto ap[ud] de[um]:
s[ed] p[ro]p[ter] obis plata fut[ur]i: q[ui] mille
ani apud de[um] fut[ur]i q[ui] vna hora.
Con[tra] q[ui] d[icitu]r q[uo]d ex q[ui] ep[iscopu]s
d[omi]ni noluit tene officiu[m] suum
ad q[uo]d vocati fut[ur]i. deus eligit si-
bi paupes sacerdotes et capana-
rios: q[ui] viu[er]ent iuxta meliore[m]
sciam suam. ad honore[m] dei libe-
ter p[ro]ficent aiabz si possent. et
faciunt q[ui] possunt: ideo ingredunt[ur]
loca ep[iscopu]m p[ro]p[ter]ata. **N**am deus filius
e[st] illi q[ui] susp[en]des cona aurea
ante fores domus sue: clamat
sic t[ra]nsentibz. **O**is au[tem] cu[m]q[ue] sta-
tus fut[ur]i. p[ro]m[er]i p[ro] corona
ista: et quocunq[ue] nobilius ves-
tit[us] fut[ur]i obtinebit illa. **D**er[is]p-
t[ur]i sacro q[ui] si ep[iscopu]s et d[omi]ni sapien-
tes fut[ur]i carnali sapia: deus
sapien[ti]or e[st] illis. etia[m] sp[irit]ualit[er]
qui exaltat huiles. et no[n] app[er]-
bat s[er]u[er]es. **D**ato etia[m] q[ui] ca-
noni[us] iste laudat[ur] no[n] curauit:
p[ro]sonalit[er] equu[m] suu[m] cu[m] uet[er]e ad
p[re]dicand[um] v[el] ad op[er]u[m] suu[m] stru-
it: et p[ro]sonalit[er] extruxit fo-
cu[m] suu[m] cu[m] comesturget. **S**ed
habuit familia[m] sua[m] et n[on] curauit

ad sustentatione[m] rationabile[m]:
habuit etia[m] pecunias s[ed] non
ad cupiditate[m]. **N**am etia[m] si af-
fluxisset sibi tota mundi substa-
cia non dedisset unu[m] denariu[m]
ad hoc ut fieret ep[iscopu]s: nec p[ro] to-
to mundo dimisisset ep[iscopatu]m si do-
placuisset: s[ed] tota[m] voluntate[m] sua[m]
posuit ad de[um]: p[ro]p[ter] horari
ad honore[m] dei: et p[ro]p[ter] deici
p[ro] amore et t[er]rore dei. **V**erba
abrosij ad sp[irit]osam de p[re] bono-
tu[m] p[ro] p[ro]p[ter]o. et quo p[ro] gubernato-
re d[omi]ni scilicet et etie. **¶** p[ro] p[ro]-
cellas supbia **¶** et p[ro] portu[m]
introuit[ur] veritatis designat. **¶**
de vocat[ur]e sp[irit]ose i sp[irit]u. **Ca[m]. v.**
Scriptu[m] e[st]. q[uo]d amici de-
i olim clamabant vo-
cates de[um] dirupere
celu[m]: et descende ad liberandum
p[ro]p[ter]m suu[m] isrl. **S**ilicet et i istis te-
p[ro]p[ter]bz amici dei clamat. dicentes.
O benignissime deus nos vide
p[ro]p[ter]m inuincibile[m] in p[ro]p[ter]osis pro-
cellis perire. que gubernatores
audi fut[ur]i illis t[er]ris iugit[ur] appli-
care volentes: ubi sibi p[ro]p[ter]is maig
lucru[m] t[er]pale existimat p[ro]uenie.
Illuc se et p[ro]p[ter]m dureres. ubi hor-
ribiliores fut[ur]i iacty vndaru[m].
nesciete p[ro]p[ter]o securitatis portu[m]:
et ob hoc ifinity p[ro]p[ter]s miserabi-
liter p[ro]p[ter]it[ur]. nimis paucis ve-
nietibz ad portu[m] bonu[m]. **I**deo ro-
gam[us] te ois glorie regis. ut por-
tu[m] illu[m]inare digneris: q[ui] t[er]reny
p[ro]p[ter]s vitare sua p[ro]p[ter]ula valeat.
¶ uiquis gubernatoribz no[n] pare:

si ad portu rectu p dua lune
tuo benedicto. **P**istos vo gub
natoze itelligo oes ptae ha
betes corpali' vl' spualit' i mu
do. Pleriqz ei eoz in tm diligt
volutate ppa: q de aiaz utili
tate et suoz ecia subditoz no
attedut: seuissis mundi pcellis
videlicz supbie cupiditatis im
mudiae se volutare iuolue
do: quoz acty miserabiles imi
tat' coitas. credes se p illa tene
ria recta? et sic ipi se vna cu
subditis pmut: sequedo sue
volutatis que libet appetitu.
Pportu vo itelligo meritum
vitatis. q nuc cora multis
sic obscurat' e: q du aliquis
dixerit via ad portu celestis
prie q est factissim xpi euā
gelium: tuc ipm metiri dicat.
eoz opa magis sequetes qui
pccis quibuslibet se iugerunt:
q eoz vobis credetes q euāge
lica pdicat vitate. **P**lucē qm
amici dei petebat itelligo
aliquā diuinā reuelationē
fieri i mundo ad hoc ut caritas
dei reuocari valeat i cordibz
hoim: et ei iusticia nō obliuis
ci nec negligi. Et ido placu
it deo ppt' sua misericōdia & suoz
aiōz petitionē. vocare te in
spū scā? ad videndū. audi
endū et itelligendū spualit':
ad hoc ut ea q audieris in spū.
debeas alijs reuelare scdm di
volutate. **Verba abrosij
ad sponsā. quādā silitudine**

**vir et uxoris et ancille dispo
nēcia. et qht' p adulterū ep̄s
malus & p uxore ecia & per
ancilla mundi amor designat:
et de crudelissia snia et adhe
retes magis mudo q ecclie.**

Ho sū am **Ca. 17.**
abrosius ep̄s qui nō
appareo. loquēs tecū
p silitudine: q cor tuū nō pt
cape itelligētia spualit' sine
silitudine aliq corpali. **V**ir qu
dā erat habēs uxore legitimā
venustā valde & prudētē: cui
tm ancilla plus placebat q ux
or. **E**t ex hoc tria stinguēbat.
Primū est: q vba et gesty anc
ille magis eū letificabāt q uxo
ris. **S**cđm q ancilla vestiebat no
bilissis indumētis: nō curas q
uxor pānosa eet. ā q comuni
pāno vestiret. **T**ercū ē q v
nouē horis morari solebat cū
cū ancilla: decima vō solum
cū uxore. **P**lā pma hora erat
cū ancilla vigilas: et ei pul
chritudine aspiciēdo iocundabāt.
Secūda hora int' ipi bractya dor
miebat. **T**ercia hora p ancille
modo corpale labore libent
sustinebat. **Q**uarta hora qe
te corpis cū ipa habebat: p
corpis lassitudine. **Q**uinta ho
ra inquietudine mētis & curā
sup ei pūsiōe habebat. **S**ex
ta hora mētis quietē cū ea
habebat: qz iā videbat se de
sua pūsiōe ei plerit' xplac.
Septia hora itrabat i eū ar

dei carnalis occupare. De
tuo hora xplacat cū ea sue
voluntas appetit. **P**lona ho
ra nūqz comitabat face: q tm
libebat pferi. **D**ecia hora
fuitat auqz q tm nō de
mēbat cū face: et hac ho
ra mēbat immodo cum
vba. **R**enes vō quidā de
pūsiōe uxoris: adulterū
mā feros mēpauit eū
tm. **D**o legimā tuā mē
pā caritate ierte: ipā
pūo et sicut dicit vestie
māqz horis cū ipa ma
rie et sūa decia hora cū
pūsiōe: scias te morte
pūsiōe subituri. **A**ltū ad
mō volūto istiq ecclie pū
siōe quide epale offi
ciū adulteri nā. **I**pse
vō emē spuali copula
cū ipa ei sponfa ca
mā dicit: qui tm carita
tē cū ipa retinuit. mltō
pūsiōe seruire mūdum
mō sponfam tm pūsi
ōe tm facit. **P**rimū ē
mō frudulētā adula
mō pūsiōe: q de sacre
mō pūsiōe dispositōe.
tm q oem mudi ornatū
mō de sūi vō ornatū et
mō corpalis vl' spual
mō mētis. **T**ercū ē. q mo
mō expedet p mūdo:
mō mō p scā ecclie. **P**lā
mō cū mudo vigilat
mō: q pulchritudine m

doz carnalis concupiscentie. **De**
 tava hora xplebat cu ea sue
 voluntatis appetitu. **Non** ho
 ra aliq omittit facie: q tn
 ei libebat pfcere. **Decia** hora
 faciebat aliqua q tn no de
 lectabat eu facie: et hac ho
 ra manebat trimodo cum
 vxore. **Venes** vo quida de
 pinguis vxoris: adulteru
 grauit ferens increpauit eu
 dices. **Ad** legitimam tua me
 ris tue caritate uerte: ipsa
 diligedo et sicut decet vestie
 do. noueqz horis cu ipa ma
 nedo: et sola decia hora cu
 ancilla. **Alioqz**: scias te morte
 pessima subituru. **I**stu ad
 ulteru intelligo istiqz ecclie pui
 soze: habete quide epale offi
 cu. **S** vita adulterina. **I**pse
 qppe sce ecclie spuali copula
 ducty e. q ipa ei9 sponsa ca
 rissia ee debet: qui tn carita
 te sua ab ipa retraxit. **m**lto
 pl9 diliges seruilu mundum
 q dniam sposamqz ta pcla
 ra. **Et** ido tria facit. **P**rimu e
 q de mudi fraudulenta adula
 tione plus gloriat: q de sacre
 ecclie morigerosa disposicoe.
Sedm e. q oem mudi ornatu
 diligit: de defcu vo ornaty et
 defastici corpalis vl spual
 nime curas. **T**erciu e. q no
 ue horas expedit p mudo:
 t sola decima p sca ecclia. **P**ri
 ma hora cu mudo uigilat
 hylarit: ei9 pulchritudine m

tuas delectabilis. **Secunda** ho
 ra mo brachia mudi q sunt
 alacudo mudo et uigila
 tia hoim armatoz dormit
 suauit: corpis sui securitate
 se p her tene ofides felicitet
Tercia hora p mudano mo
 do. corpis labore sustinet gau
 dent: ut ex hoc cu mudo le
 tet corpale. **Quarta** hora p9
 corpalem labore accipit qe
 te corpis libent: et qd epla
 ret ia habet sufficiet. **Quin**
 ta hora metis iquietudine
 habet multiplicet: ut mun
 danis rebz puidet uident sa
 pieter. **Sexta** hora metis qe
 re habet iocundialit: pui sione
 sua place uides mudanis ho
 bus uniuersalit. **Septia** hora au
 diedo t uideo mudi delcabi
 lia. i voluptate sua trahit de
 lectabilis: ex quibz i corde ac
 redit ipaciter et intolerabili
 ter. **Octaua** hora pfiat actu
 alit: que pus desiderabat ac
 det. **Non** hora aliq sibi pla
 cita ppt mudu omittit uici
 lit: ne uideat eos offendet qd
 diligit carnalit. **Decia** hora
 aliqua bona pfiat. **S** no de
 lectabilis: tamen q ifamus ha
 beat tceptabilis et diuidice
 tur miserabilis. si ea ex aliq
 causa omiserit totalit. **Et**
 ista hora decia solimodo cu
 sca ecclia solet amozari: bona
 q facit no ex caritate facies
 s ex tiore. **T**imet ei suppliciu

uer et uxoris
 nena. et que
 malus e p uxore
 ancilla mudi
 et de crudelitate
 rees magis m
Ado si
 bnficiu
 p silitudine
 cape intelligit
 silitudine aliq
 da erat habet
 uenisti ualde
 tn ancilla plus
 oz. **E**t ex hoc
 p rimum est q
 le magis cu
 ris. **S**edm q
 bliffis mudi
 uxor parosa
 pano uelher. **T**
 noue horas
 cu ancilla. **D**
 cu vxore. **P**
 cu ancilla uel
 chridine asp
Seda hora
 mebat. **T**
 modo uelher
 sustineat. **Q**
 te corpis cu
 corpus lassit
 tn inuendit
 sup ei9 pui
 ta hora mens
 habebat q
 sua pui
Sepia hora

ad sempiterna. Tria reditio sibi ad
 memoria. **Primo** quo tenuerit of
 ficium sacerdotij? scdo qd significat
 euangelij. vestimenta sūt ouium
 intus at sūt lupi rapaces:
 trio cur ea q̄ t̄palia sūt tm̄ for
 uet̄ i corde. creator vo om̄ fru
 gidus ē i corde ei9. **Verba**
vurgis ad sp̄sam de sui p̄ius
pfione ⁊ excellētia. ⁊ de ior
dinato maḡoz modernoz ap
petu. ⁊ de eoz falsa r̄nsioe
ad v̄ḡis gl̄ose q̄stione. sibi p
ipsa facta. Caplm. viij.

Mater loquit. Ego
 sū illa q̄ ab et̄no i
 caritate dei sū: ab
 infantia mea sp̄s sc̄us p̄fecte
 erat meū: Et sicut de nucē
 exēplū habē potis? q̄ dū cres
 cit dilatat̄ se testa q̄ ext̄ise
 cus ē. dilatat̄ et crescit etiā
 nucleus qui int̄secus ē: ita
 ut semp̄ nux sit plena. nichil
 i ea vacuū. qd̄ capax sit ali
 cui rei ext̄ioris. Sicut et ego
 ab infantia mea plena erā
 sp̄u sc̄o: et iuxta corp̄is et eta
 tis mee accrescētia tam afflu
 ent̄ me totā repleuit sp̄s sc̄o:
 q̄ nichil i me vacuū reliquit
 ad p̄cc̄i alicui⁹ introitū. Et idē
 ego illa sū: q̄ nūq̄ p̄cc̄m̄ ym̄si
 veniale nec mortale. Ego ap
 pe i caritate dei tā ardes erā:
 q̄ nichil m̄ placuit n̄ p̄cc̄o
 voluntatis dei. **feruebat enī**
in corde meo ignis dīne ca
ritatis. Deus q̄ sup̄ oīa b̄n

dictus q̄ me sua potētia cā
 uit et sp̄s sc̄o v̄tute repleuit.
 ad me ardētē caritatē habu
 it: et ex hui⁹ caritatis feruo
 ve misit nūciū suū ad me vo
 lūtate suā intelligē ut vide
 licz fierē m̄ ei9. **Qd̄ dū no**
ui eē voluntatis diuine. statī
ex igne caritatis quā i corde
ad deū habui p̄os meū exibat
vē obīe v̄bū: p̄ qd̄ nūcio sic is
pōdi. fiat inquis m̄ sc̄dm
v̄bū tuū. Et in eodē p̄ucto
v̄bū factū ē caro i me: et dei
filij fact⁹ ē filij meus: et sic
ābo habebam⁹ v̄nū filiū qui
utruq̄ ē sc̄z deus et hō: et ego
silit̄ mater et v̄go. Cūq̄ h̄c
filij me⁹ qui ē vir sapiētiss⁹
et deus verus ihesus x̄ps̄ ia
ceret i utero: tantā ab ip̄so
adepta sū sapiām. q̄ nō so
lū maḡstroz valeā intelli
gē sapiām verū etiā i cordi
bz eoz cerno utru v̄ba eozū
ex diuina caritate ā ex solij
l̄rature astucia p̄cedūt. Ergo
tu q̄ v̄ba audis nūcia maḡo
illi: q̄ ego tria it̄ ego ab ip̄o
p̄mū. utru mai⁹ ē sibi desi
deriū ad habendū fauorē et
amiciciā ep̄i corp̄alit̄: v̄l con
desiderat plus aiām ei⁹ p̄sen
tare deo sp̄ualit̄: Sc̄do. utru
ex plurioz florenoz p̄pa et
singulari possessione in aīo
plus delc̄at̄ an ex nullorū:
Tercio. qd̄ sibi de h̄is duobz ma
gis videt̄ placē. vocari sc̄licz

uis mortuus gustare nō poterit: tñ ipō in vermibz putrescete bonus potō dulcedine sui saporis retinet: quā viuis degustas in corde suo letificat. et audax ad quācuq; opa vult efficiet. **Loquitur virgo ad filiā. Securitate de vobis sibi dictis iouces. et de periculo et de appropiacione ruine ecclesie. et quā ut in pluribus attestat ecclesie pueros ad vitam prochy dolor mētrale. et pecunie cupiditate et bonorum ecclesie per superbia per digalitate. et de ira dei atra tales excitata. Ca. x.**

Hocquit mater. Ne timeas ea quae nunc videbis a spiritu malo esse existimas. Quocumque modo enim cum solis appropinquatio duo veniunt. scilicet lux et calor quae caliginosa umbra non sequuntur: sic cum spiritus sancti aduentu duo veniunt: scilicet ardor divine caritatis et fidei perfecte illuminatio. Hec autem duo nunc sentis. Hec autem duo dyabolum qui caliginose umbrae parat: non sequuntur. Scilicet utte ergo quae tibi notiam nuncium meum. Quis autem ego scio cor et visionem eius finem quoque vite eius celere: tamen debes mittere ei verba ista sequentia. Ego denique ei notum facio quod in dextera parte sanctae ecclesie fundamentum tam vehementer dilapsus est. Summa restitudo plures cup

turus habet dans ex se casus periculosos: ita quod multi de subeuntibus perducunt vitam. Plures quoque eius colupne quae in altum tendere debent: usque ad terram se inclinant. Quomodo etiam pavimentum tam suffosum est: quod ea introeuntibus cadunt periculose. Adhuc inter dum contingit dare videtes una cum cecis cadere graviter causa periculosa fossarum eiusdem pavimenti. Et propter istas causas stat nimis periculose ecclesia dei. Et quod sibi sic statim vicinus est quod ruina. Certissime dico tibi. quod nisi reparacionis iuvamen habuerit: ipsius ruina tam grandis erit quod pro tota christianitate audierit. Ego autem illa virgo sum in cuius utero filius dei venire dignatus est: exclusa quocumque carnis stagiosa voluptate. Ille vero idem dei filius de meo clauso utero natus est: cum maxima solacione et sine aliqua pena. Ego iuxta crucem steti quoniam cum vera potentia inferni victoriosissime vicebat: et sui cordis sanguine celum aperiebat. Ego etiam in monte: quoniam dei filius qui est et meus filius in celum ascendit. Ego etiam catholicam fidei clarissime nomen: quoniam ipse euangelizansando. oes celum ingredi volentes docuit. Ego utique illa eadem iam sto super mundum continuatione: sicut arcus celi super nubem qui ad terram inclinari videtur. et ab oculis suis fimbriis eam

ne: et mase in
vitate ego genit
unusq; se deus
se. Et qz vitas
ad me venire
tare i meq; nesc
plensse meo
hom sicut vitas
ego in a magis
in vnde p
suis fuisse vitas
eis no erit: d
ipm puaea. d
qua sicut q
desiderat: ut
obtinere. d
nunc habet in
cia: acis am
qz pufilli i
ni at stabit
e angustia. **U**
ad sponsa. que dicit
dicetes re. fupit
re solus et. dicit
nietna et. dicit
Hocquit
Quis autem
dicitur
tñ ipō mētrā i
respēderē i
dore et pul
vitate mētrā
tes claris v
tulant. mētrā
edo. Et quā
tñ tōrē nō
hūs sup eā
ribat: eo q
loca tūmā

tagē. **P** celeste arcū itaq; me
ipam intelligo: q̄ ad habita
tores mūdi me iclino: ut in
hijis q̄ sc̄n ecclia p̄cipit stabile
efficiat. **A**d malos vō ne in
malicia sua p̄cessū habeat
ut fiat detiores. **N**otū itaq;
facio isti q̄ tibi nōiaui: q̄ ex
p̄na p̄ce t̄re horribiles nubes
surgūt at̄a claritate arcus.
Per quas nubes itelligo illos
q̄ in carne vitā mētricalem
habet. et sūt ifaciabiles. siles
voragiu maris ad cupiditate
pecuē: bona q̄ irrationabilit̄
et p̄digalit̄ & p̄fidigalit̄ sicut
torres in ipetu suo aquā fū
des. p̄ supbia largiūt. **H**ec
itaq; t̄ra pleriq; nūc exeret
ecclie p̄uisores: quoz p̄cā i
celū ascendit horribilia ante
sp̄m̄ dei at̄a meā orōne:
sicut teterrime nubes at̄ cla
ritate arcus. **S**icut ecclia illi q̄
v̄a dei meū placare deberet
v̄a dei exat̄ar: & tales i ecclia
nō deberet exaltari. **Q**uicūq;
ergo curā adhibē voluit ut
fundamētū ecclie fiat stabile
et vinea illa b̄ndicta quam
deus fūdaui sanguē suo
renouet. si se ifufficiētē vi
deat. ego regina celoz cum
ōibz angelis ei i adiutoriū
venire volo: tabulosas radi
ces extirpādo sterilesq; ar
bores i ignē piciedo: ac in
earū locis ramuscūlos fruct
tuosos i serendo. **P**er vineā

vō intelligo ecclia dei: i qua
duo sc̄z hūilitas & caritas diu
na debet renouari. **V**erba
fidei sp̄se ad xpm̄. et qualiter
iohānes baptista introduat
sp̄se c̄titudinē xpi sibi loq;
tis. & de boni diuitis felicitate.
& q̄lit̄ indiscretis ep̄s p̄p̄
sui fatuitate et pessimā vi
tā assilat. **S**ymee. Ca. xj.

Sponsa loq̄bat xpo
hūilit̄ in orōne dicit.
Dne mi ihu xpe.
sic firmut̄ credo tibi. q̄ ecclia
si serpens ur̄at ante os meū:
nō m̄ret. n̄ te p̄p̄ bonū meū
p̄mittete. **B**ndit iohes bap
tista. **I**lle qui appar̄z tibi. ip̄e
ē naturalit̄ dei fili: cui p̄
me audirete phibuit testioni
ū dices. **H**ic ē fili⁹ meus. **I**ste ē
a quo sp̄s sc̄s p̄cessit q̄ me bap
tizate sup eū in colibe sp̄e
appuit. **I**p̄e est sc̄m̄ carnem
ver⁹ fili⁹ v̄ginis: cui⁹ corpus
manibz meis attrectaui. **C**re
de ergo firmut̄ ei: et ingrede
v̄a ei⁹. **I**p̄e ei est q̄ v̄a ad
celū demōstrauit: p̄ quam
paup̄ et diues p̄t ingredi ce
lū. **S**z querē potes. quō diues
disposit⁹ eē debet qui ingres
sur⁹ ē celū: cū deus p̄sona
lit̄ dixit. q̄ faali⁹ ē camelū
p̄ foramen acus t̄nsire. q̄
diuitē ingredi celū. **A**d hoc
ego r̄ndeo tibi. **I**lle diues qui
sic disposit⁹ ē q̄ timet aliqd̄
secū eē male acq̄siti. q̄ solli

me no bona sua utilit̄ & cō
mōi exp̄dant. qui iure
p̄ficia possessionē & honore
v̄a libere desiderat sepa
v̄a: nichilq; de dispen
satione et honore dei:
p̄cipit et disp̄sacōe diuīa
p̄cipit habē mūdū:
et t̄re v̄glat cū a
v̄a. **H**ic dicit diues fruct
suis diues ē. et car⁹
suis ē fr̄ diues iste ep̄s.
suis ē symee: habē
diuites. **Q**uatu p̄ma
est: ei vestes redētes
suis p̄t et anteriora
suis: v̄a v̄a ei⁹ ap
p̄t mūdū. **S**z ad d̄ctō
suis t̄ges fecer
t̄re ei suo. **T**ertia
est: quōd̄ habet hu
militate et sp̄m̄ re
dēte. **Q**uarta est.
suis man⁹ et pedes:
suis & manibz cal
ceat. **S**z iste ep̄s faci
t̄re curios⁹ i mūdū v̄a
suis: q̄ a laudabi
suis. **S**z habet vestes
suis ep̄ales q̄ sūt val
deabiles & p̄iose ap
suis v̄a sua appa
suis q̄ leuitas morū
suis affert carnal. **O**ste
suis ad aiarū destructi
suis que dicit miles
suis q̄ v̄a v̄a v̄a
suis honestate h̄nt:
suis q̄ mot⁹ bestiale
suis

105
no intelligo certu
duo scz huiusm
na debet renou
fida spose ad xpm
iohannes baptista
spose citandm si
tis. De bono diues
te. qd in dnfone
sui fatum et p
ta afflat. Syme
Dne
sic firmu
si serps iurat
no meret. n ca
pmuere. Dnde
tista. Ille qui
e naturu de
me audire p
u dicit. Sic e
a quo sps scz p
tante sup cu
appuit. Ipe
uery sly agn
manibz meis
de ergo firmu
bia eia. Ipe
celu demost
paup et diues
lu. Si quer
dispositio de
surg e celu
lic dicit. q
p foramen
duice i gred
ego rudo na
sic dispositio
scru ea ma

nam e ne bona sua inutili et co
tra deu expendant. qui iuute
possides possessione et honore
mudi. libent' desiderat sepa
ri ab eis? turbatis de dispen
dio auaru et ihonoraco'e dei?
et qruus ex dispesaco'e diuicia
cogit quoddammodo habere mudu:
tota tñ intecoe uigilat cu a
more dei. Hic talis diues fuit
tuosq et felix diues e. et carq
deo. Sz no e sic diues iste eps.
Iste qppe filius e symee: habet
ti quoz adicoes. Quaru pma
e. qd ppant ei vestes redetes
ad inferiore pte et anteriora
velates: s; uerundiora ei9 ap
paret tota nuda. Secda adico
e: qd digitis suis tanges feten
cia. applicat ori suo. Tercia
adico e: facie quide habet hu
mana. s; colore et spem ce
liqua bestiale. Quarta est.
qd licz habet manus et pedes:
atq cu digitis et manibz cal
calcat luti. Sic iste eps facit
e qd symea. curios9 i mudu va
nitate: deformos9 a laudabi
li opaco'e. Na habet vestes
et ordines epales. q sunt val
de honorabiles et piose ap
deu? s; uerundiora sua appa
ret nuda: qd leuitas moru
suoz et affect9 carnal. oste
dit hoibz ad auaru destructi
one. Cont que dicit miles
ille egregius. qd uerundiora
hois maiore honestate hnt?
notas p hoc. qd mot9 bestiale
clioz

celari debet bonus opibz: ne
exemplo eoz infirmi scandali
zenc. Symea qz tangit et
odorat fetecia. Quid facit di
git9? n demonstratione rei in
se. Sic ego uides deu i hua
nitate: demostiu eu digito.
Ecce iquies agn9 dei. Quid
ergo sut digiti epi? n mores
laudabiles quibz demostre
debet iusticia dei et ei9 cari
tate. Nunc i opibz suis demō
strat. qd e genos9 et diues: sa
pies mudi et pdig9 pecuniaz.
Qd at sut oia? n tanq digi
tos inuitē ad fetecia. Nam
gloriar' de carne et lata fa
milia: qd aliud e qd gloriar'
de inflatis sacis. Tercio sy
mea facie habet huana: fet
colore s; reliqua spem bestia
le. Sic iste auam quide habet
signaculo dei insignita: s; p
ppria cupiditate deformata.
Quito sicut symea calcit et
tangit cu pedibz et manibz lu
tu: sic iste affru et ope creis
ihnat aures vultu suu a ce
lestibz: iclinas ad terra tan
q aial obliuiofu. Nūqd ta
lis mitigat un dei. Neqq.
Sz magis puocat stru se ius
ticia dei. **¶** Loquit sponsa x
pres effundedo p sup dicto e
piscopo. et de rnsioibz xpi et
uerys et scē agnetis spose fac
O Dne tis. Ca. xy.
mi scis qd nemo igre
dit celu: nisi patet

traxerit eū. Ideo p̄r p̄ssime
trahē istū infirmū ep̄m ad
te. Tu vō fili dei adiuua co
nātē: tu vō sp̄s sc̄e imple ca
ritate tua ep̄m frigidū et ex
inanitū. R̄ndit deus p̄r. Si
trahēs ē fortis. res vō q̄ tra
hit ponderosa nimis: acius
dissipat op̄ et anichilat. Si
vō qui r̄hē ligatū ē: nō p̄t ad
uiuare seppm nec trahentē.
Et si imūdū ē qui trahit: ab
hōinabil' ē ad trahēdū et tan
gendū. **Hic** iste ep̄s dispositū
ē sicut q̄ stat i diuisio: deli
berās secū q̄ via sit tenēda.
R̄ndit sponsa. O dñe mi.
nūqd̄ sc̄ptū ē. q̄ nemo sta
bilis stat i hac intā: s̄ a va
dit ad meliora aut ad peio
ra. **R̄ndit p̄r.** Utūq; dici
p̄t. Nā q̄si stat int' duas vi
as gaudiū sc̄z et doloris. Tur
bat' de horrore supplicij et̄ri.
affectat obtinē celeste gau
diū. s̄ tñ a sp̄u videt' tibi p̄
viā que tēdit ad gaudiū per
fecte ābulare: vadit vō q̄
sequit' illa ad q̄ frequentiore
habet volūtate. Itē loquit'
beata agnes. Iste ē disposi
tus sicut ille qui staret int'
duas vias: vnā earū sc̄ret
artā s̄ in fine gaudiosam:
aliā sc̄iz delcābile ad tēp̄
s̄ i fine habētē p̄fundū infa
ciabile et̄ dolosū. Cūq; via
tor cogitās de istis vijs delec
taret' in eūdo viā i p̄ncipio

in p̄ncipio

delcābile. timēs tñ de insana
bili p̄fundo. incidit talis cogita
tio. Est inq̄t x̄pendiū quoddā
in via ista delcābili: si uenō
illud. diu ābulare possū securū.
Et cū appropinquauerō fini et
p̄fundo: si uenēro x̄pendium
nichil in nocebit. Et ita am
bulās securū i via. cū veniss̄
ad p̄fundū cecidit miserabili
t': q̄ x̄pendiū ut cogitauer'
nō uenit. Talū cogitationū
viri ueniūt' hodie multi: q̄
cogitātes talit' secū. **Dnerosū**
ē inq̄t ue viā artā: diuū ē
reliq̄ue volūtate p̄pria et ho
nores. **P̄drea** ponūt sibi sp̄e
falsā et p̄iculosā. Longa in
quiūt' ē viā nr̄a: misericōdia dei
ē maxia. Delcābil' ē mundū
iste: et ad delcātionē creatū.
Ideo nil obē si ad tēpus utar'
mūdo sc̄dm velle meū: q̄ i
fine vite sequi volo deū. Est
ei x̄pendiū q̄ddā vie hui' mū
di: stricō et̄ p̄fessio. Nā si ob
tinēro. salus ero. Talis cogi
tatio sc̄z velle peccare usq; i
finē et tūc stricō. ē valde de
bilis pes: q̄ nesciūt anq̄
cadūt. Quibz et i extremis
inspūat' q̄nz tantū dolor et
subitū finis: q̄ nullomō pote
rūt uenire fructuosā stricō
onē. **Et merito.** **P̄soluerūt** e
nī p̄uidē futū mala cū potu
erūt: s̄ in arbitrio suo et limi
tācōe posuerūt tēpus mie
dei. **P̄ter** p̄ponebat finē fa

et p̄ter. anq̄ p̄m nō poterit
est delectat. **Hic** et ep̄s iste ste
et p̄ter p̄m duas vias. **Hic**
et p̄ter p̄m me delcābilis
et p̄ter: et habet ante se q̄si
et p̄ter q̄ legi. **Primum** solum
et p̄ter et p̄ter: sc̄dm q̄
et p̄ter nō delcābilis: tñ solum
et p̄ter nō dolore. **Primum**
et p̄ter et honores quibz
et p̄ter ē timor gehēne
et p̄ter iudicij quo turbat:
et p̄ter deo et timor fili
et p̄ter reuoluit. **Si** enī
et p̄ter p̄ter deus. quid
et p̄ter: nūq̄ amor dei ex
et p̄ter eū. **R̄ndit** sp̄o
et p̄ter p̄ter illo. **Et** tūc
et p̄ter aut. **Et** sc̄t facit ius
et p̄ter: q̄d ue misericōdia
et p̄ter. **Pat'** dei loq̄t:
et p̄ter. **Deus** licz omnia
et p̄ter hō p̄sonalit' coope
et p̄ter ut p̄ter fugiat: p̄ter
et p̄ter dīna obtineat. **Nā**
et p̄ter q̄ induit ad fugiō
et p̄ter et tñ inductua ad
et p̄ter p̄ter. **Quia** q̄bz
et p̄ter sūt p̄ria p̄fecta:
et p̄ter nolle ea itēri cō
et p̄ter emēdare se iuxta
et p̄ter quos videt' p̄ter
et p̄ter. **Quia** vō coopan
et p̄ter dīnā caritatē s̄t:
et p̄ter et labor caritatis.
et p̄ter nō legēt n̄ mū
et p̄ter p̄ter obtinēda carita
et p̄ter appropinquat' et ef
et p̄ter. **De** alio ep̄o de

ce pccō: anq̄ pccm nō poterat
 eos delcāri. **S**ilē et ep̄s iste ste
 tit int̄ istas duas vias. **N**ūc
 at̄ appropinquat me delcābilio
 ri carnis: et habet ante se q̄si
 tā folia q̄ legit. **P**rimū folium
 legit dulcē et stumie? scdm̄ q̄n̄
 q̄ s̄ nō cū delcācōe: t̄m̄ foliū
 raro & hoc cū dolore. **P**rimū
 vō sūt diuicie et honores quibz
 delcāt? scdm̄ ē timor gēhēne
 et futuri iudicij quo sturbat?
 t̄m̄ est amor dei & timor fili
 alis qui raro reuoluit. **S**i enī
 attēdet qd̄ p̄ eo fecit deus. quid
 ve ei ip̄endit: nūq̄ amor dei ex
 tiguēt in corde ei9. **R**ndit sp̄o
 sa. **O** dnā. roga p̄ illo. **E**t tūc
 beata agnes ait. **E**id̄ facit ius
 ticia n̄ iudiciū: qd̄ ue misēria
 n̄ ut alluciat. **P**at̄ dei loq̄t.
Sic dicit ep̄o. **D**eus licz om̄ia
 p̄t facē. t̄n̄ hō p̄sonalit̄ coope
 rari debet ut p̄ccm̄ fugiatur:
 et caritas dina obtineat. **P**ā
 tria sūt q̄ inducūt ad fugiē
 dū p̄ccm̄: et tā inductiua ad
 obtinēdū caritatē. **T**ria q̄bz
 fugit̄ p̄ccm̄ sūt. p̄nua p̄fecta.
 scdm̄ int̄cō nolle ea iterū cō
 mittere: t̄cō emēdare se iuxta
 filia illoz quos videt̄ p̄p̄
 sisse mūdū. **T**ria vō coopan
 tia ad obtinēdū caritatē sūt:
 hūilitas et labor caritatis.
Pā quicūqz nō legit̄ n̄ vnū
 p̄r noster p̄ obtinēda carita
 te: acius appropinquatz ei ef
 fectz caritatis. **D**e alio ep̄o de

quo dixi tibi p̄us. **d**cludo nūc:
 q̄ fosse vident̄ ei nimis late
 ad saltandū? muri nimis alta
 ad scāndendū: sere fortes ad fr̄
 gendū. **I**deo sto ego et specto
 eū: s̄ ip̄e v̄tat caput suū ad
 opa tūm t̄barū: q̄s delectabili
 ter videndo cōsiderat. **P**rima
 eaz chorizat: huic ip̄e dicit.
Placz m̄ audire nos: expecta
 te me. **S**cda stat ad speculādū:
 huic ip̄e dicit. **P**lacz m̄ vidē
 q̄ videtis: q̄ delectat me ml̄
 tū. **T**ercia letat̄ & quiescat: &
 cū hac querit ip̄e quietē & ho
 nore. **S**z qd̄ ē chorizare in mū
 do? n̄ ab vna t̄pali leticia t̄n̄
 sure i alia. ab vno appetitu
 honoris i aliu? **E**id̄ ē stare
 et cogitare? n̄ a t̄p̄e placōe di
 uina aīm subit̄e. et de cōgrega
 cōe et erogacōe t̄paliū cogita
 re. **E**id̄ vō quiescē n̄ carnis q̄
 etē habe? **H**as utiqz tres tur
 bas cōsiderando iā ascendit in
 mōtem illū: s̄ de sibi t̄n̄missis
 v̄bis meis nichil curat. nec de
 clausula v̄boz curat: scz si ce
 net ip̄e p̄missione suā. tenebo
 et ego meā. **R**ndit sponsa.
O benignissima mater: noli
 discedē ab eo. **L**ui mater. **N**ō
 discedo donec tra suscipit ter
 rā: ymo magis si cōfegerit se
 ras obuiabo ei sicut acilla: &
 adiuuabo sicut mater. **E**t ad
 didit m̄r. **T**u filia cogitas q̄
 fuiss̄ remuneracō canonico
 illi aurelianesi: si ep̄us suus

delcābilis timor
 bili p̄fundo: t̄ndit
 no. **E**st inq̄ p̄p̄
 in via ista delcā
 illud. du abulder
Et cū appropinquat
 p̄fundo: s̄ iuerit
 nichil in nocet
 bilis foruz: vā
 ad p̄fundo t̄ndit
 t̄: q̄ p̄pendū et
 nō iuenit. **T**aliū
 v̄ri iuenit: habet
 cognōtes talē fac
 ē inq̄t ut vā
 reliquē volūta
 nozes. **P**rima p̄p̄
 falsa et p̄ualit̄
 quāt ē vā mō
 ē maria. **D**ecidit
 iste: et ad delcā
Ideo nō obē s̄ obē
 mūdō scdm̄ velle
 fine v̄te sepi v̄te
 ei p̄pendū obē
 di: p̄ccm̄ & s̄ s̄
 t̄nuera s̄ s̄
 t̄ncō s̄ v̄te p̄ccm̄
 fine et t̄ncō s̄
 bilis p̄ccm̄: q̄
 m̄dit. **Q**uāt̄
 inspicit q̄z
 s̄ s̄ s̄ s̄ s̄
 v̄t̄ iuenit p̄ccm̄
 omē. **E**t m̄r
 nū p̄ndit s̄ s̄
 erit: s̄ in
 t̄ncōe p̄ccm̄
 dei. **P**er p̄ccm̄

fuisse dicitur. **I**nde tibi dicitur tu vides quod terra profert herbas et flores diuersae spei et diuisi generis: sic si omnis homo laudabiliter stetit ab origine mundi in institutione sua omnes obtinisset excellentem mercedem: quod omnis qui in deo est ab una leticia in aliam non quod tedium in aliam sit. sed quod continue auget delectatio delectabilior et gaudium ineffabile continue inouat. **U**erba matris ad filiam qualiter uerba et opera christi per thezaurum et deum per castrum et pacem per seras et virtutes per muros et pulchritudo mundi et delectatio amicorum per duas fossas mirabiliter designat et exponit. et quod se debeat habere episcopus circa curam animarum.

Mater loquitur Caplin. xiiij. ad sponsam filij dicens. Ille episcopus petit me in sua caritate: ideo debet hoc facere quod est in carissimum. Ego appeto thezaurum quod qui possiderit nunquam erit miser: qui uiderit eum nunquam sentit tribulationem et mortem: quicumque desiderat illum habebit quicquid appetit cum exultatione. Iste uero thezaurus clausus est in bono castro quatuor seris: quod castrum habet extra se muros altos spissos et grossos: extra uero murum sunt due fosse per funde atque late. Ideo rogo ipsum ut transfiliat abas fossas uno saltu descendat ad muros uero non passim: cōstringat omnes seras

uno ictu: et sic presentet in re preciosissima. **P**lacet autem quod ista significat dicitur tibi. **H**oc uobis cum uocat thezaurum: quod raro sumit in usum et raro mouet. **H**ic thezaurus sunt uerba filij mei carissimi. et eius preciosissima opera: quae in passione et in passione fecit. **N**ecnon illa mirabilia opera quae tunc fecit quando uobis factum est caro in corpore meo: et quod cotidie in altari panis. eadem fit caro ad uobis dei. **H**ec omnia sunt preciosissima thezaurus quae ita iam neglecta et obliuiscuntur: quod paucissimi sunt qui recolunt et eis utuntur ad profectum suum. **V**e ruptum corpus istud gloriosum filij dei iacet in castro munito: id est in deitatis uirtute. **D**icit enim castrum defendit et iunior: sic filij mei deitatis potentia defendit humanitatis suae corpus. ut nullus ei noceat hostis. **H**ere uero quatuor. quatuor sunt portae quae excludunt multum a participatione uirtutis. bonitatis corporis christi. **P**rimum est superbia et cupiditas honoris mundi: secundum est cupiditas ad possessiones mundi: tertium est uoluptas feda ad corporis immoderata repletionem et eius fetidissimam expletionem: quartum est ira et inuidia et negligentia proprie salutis. **I**sta quatuor diligunt et in consuetudine habet nimis multum: propterea elogantur a deo. **N**am uidet corpus dei et recipiunt: sed anima

non tam longe a deo est: sicut
facta qui fuerit uoluit. si ap
pauit non ualeat pro for
seras. Et ideo dixi quod co
seras tu uno ictu. **I**tem
zeli animi quo ipse e
debet patres tu
dina carita
uirtus uirtus seris.
ualeat ad profu
thezaurum. Et quibus non
omnes patres parte. sua
potest. et potest
sub manu
paruo uel nig
agnato: ami
ser fecit ille ser
de angustia quae passus
tubulaciones p iusti
sine occubuit diu
no peccat peccate
etiam facta iusticia
pena pateret
miser iste episcopus.
auderet intelligit
ppria et aliorum?
ictus zeli diu
sup oes celos in
et angelorum. et ml
meliorabit di
inquiet odit no:
Respiratam
et cum iunior dei et su.
muri quae abuit castro:
uirtus. **P**rima est di
delicta carnis: et
seras christi. **S**ecunda est ma
pauit occubuit et dicit
et iusticia: quod

eorum tam longe a deo e: sicut
 fures qui furari volut. s; ap-
 propinquare no valet ppter for-
 tes seras. Et ideo dixi qd co-
 friget seras cu vno ictu. Ictus
 vo s;gt zelu aiazz quo ipe e
 pscop9 frige debet padores cu
 iusticie opibz ex dina carita-
 te: ut fractis vicior seris.
 pcor attige valeat ad pcosu
 huc thezauru. Et quis non
 poss; ocs padores pcutere. fac-
 at ut tenet q possit: t potis-
 sine hys qui sut sub manu
 sua no pendo paruo vl' mig-
 no. pinguo vl' agnato: ami-
 co vl' imico. Sic fecit ille scs
 thomas de anglia q passus
 e multas tbulacoēs p iusti-
 cia. et i fine occubuit diuina
 morte: q no peccat pcutere
 corpa cu eccliaistica iusticia
 ut aia miorē pena pateret
Quis vica imitet iste epus.
 qten9 ocs audietes icelligat
 q odit pccā ppria et alior?
 et tuc talis ictus zeli diui-
 ni audiet sup ocs celos in
 aspcu dei et angeloz: t ml-
 ti vident t meliorabunt di-
 centes. **No** inquiet odit no:
 s; pccā nra. **Resipiscam9**
 ergo: et erim i amica dei t su.
Tres vo muri q abuit castz:
 sut tres vtutes. **Pma** e di-
 mittere delcabilia carnis: et
 face voluntate xpi. **Scda** e ma-
 gis velle pati obpbria t dap-
 na p vitate et iusticia: q

habere honores et possessiones
 mundi dissimulando vitatem.
Tercia e no pccate vite vl' bo-
 nus: p salute cuiuslibet xpi-
 ani. **Sz** attēde qd nuc facit
 homo. Deniq; sibi videt q
 muri isti pdicti ita sut alti: q
 nullomō possit tnscedi. **ppre**
 tea corda eoz no appropi-
 quat illi gloriofissio corpi
 cu pmanētia: nec aie eoz.
 q longe sut a deo. **Et** ideo
 pcepti amico meo q tnscedet
 muros vno passu. **Hoc** eni
 vobiscu vocat passu: qn pe-
 des longa a se sepant dista-
 cia. ad tnscedēdu celerit cor-
 pus. **Sic** etiā e spūalis pas-
 sus. **Cū** ei corpu e m tra et
 caritas cordis i celestibz. tuc
 tnscedunt tres pdicti muri:
 q tuc placet hoi ex fidacoe
 celestiu dimittē ppria volū-
 tate pati repulsam t psecu-
 tione p iusticia: mori etiā li-
 bent p honore dei. **Que** vo
 fosse ext muri: sut plchri-
 tudo mundi t delcatio ami-
 coz mundi. **In** hys fossis ml-
 ti libetissime quiescent. **Tnū**
 q i celis curaret vide deū.
Et ideo fosse iste sut late et
 pfunde. **Late** qz talū hoim
 voluntates. longe lateq; sut
 a deo. **Pfunde** qz sut: quia
 plurimos detinet i pfundo
 infernali. **Pperea** fosse iste
 tnscedi debet vno saltu.
Ad ei est saltu spūalis: nisi

uno ictu: et sic
 pcosissima. **Sz**
 significat deū
 ni vocat thezauru
 sumu m usq; t
 hic thezauru s;gt
 mei castissimi. et
 ma opa. q m pas-
 sione fecit. **De**
 tabula opa q nra
 bu facti e caro
 o: et q rōndē t
 eadē fr caro ad
 oia sut pcosissima
 q ita iā nra
 q pauissima s;gt
 et eis iūte ad
 rumpi corpus s;gt
 filij dei iūte t
 id e m deo t
 casti defende
 filij mei deo t
 de iūte m
 null' ei nocet
 vo qruor. qruor
 excludit mlti a
 vniūis bonitatis
Primo e s;gt
 honoris mundi
 dicit ad posses-
 tū e voluptas
 pccā imdentis
 et excedit
 qruor e nra et
 ligētia ppria
 tuoz diligit
 habet m m
 elogioe a deo
 corpu a deo

separe totū cor suū ab hīs
que vana sūt. et de tēnis
salure ī regnū celi. **C**erte nō
ostensū ē quō ofringere se
seve: et tñsiliendi muti. **S**ic
ostēdendu quō p̄sentare de
bet iste ep̄s rē p̄ciosissimā
que nūq̄ fuit. **D**eitas q̄ppe ab
etno ⁊ sine p̄ncipio fuit et
ē: q̄ nō est iuenire in ea
p̄ncipiū siue finē. **I**uāni
tas vō fuit ī meo corpe: et
suscepit de me carnē ⁊ san
guinē. **I**deo ip̄a ē res p̄cio
sissimā: que nūq̄ fuit et est.
Ergo q̄n iustū cū caritate
recepit corpe dei ī se et cor
pus dei iplet aiām: tūc ibi
ē p̄ciosissimā res q̄ unq̄q̄ fu
it. **N**ā licz deitas est ī t̄bz
p̄sonis sine p̄ncipio et sine
fine in se: tñ q̄n misit filiū
suū ad me cū deitate et sp̄i
scō. tūc sup̄sit b̄ndictū corpe
suū ex me. **N**ūc vō ostēda
eidē ep̄o: quō p̄sentada est
dno p̄ciosissimā res illa. **U**bi
cūq̄ ei amiq̄ dei iuenit pec
catore ī cuius v̄bis ē modi
ca caritas ad deū et magna
ad mundū: ibi aiā vacua
ē ad deū. **E**t p̄ptea amiq̄
dei habeat caritatē ad deū:
dolendo q̄ aiā redēpta sa
ngune crea toris. ūmīta est
dei. **C**ondoleatq̄ misē aiē:
habēdo ad eā quasi duas
vores. **U**nā q̄ roget deū mi
serē aiē: aliā qua ostēdat

aiē piculū suū. **S**i at ista di
o deū scz et aiām scordare
potit in unū: tūc manibz
dulcomis sue p̄ntat deo p̄cio
sissimā rem: q̄ q̄n corpus
dei qd̄ fuit ī me et aiā ho
mīs a deo creata iuenit
in unā amīciā: hoc ē m
carissim. **N**ec mirū. **E**go
ei p̄ns erā q̄n miles ille e
gregius filij meus exiit
de iherl̄m tenē c̄tamen: qd̄
tā forte fuit et durū q̄ oēs
nerui ei⁹ extēdebāt. **D**orsū
erat luudū ⁊ sanguinolē
tū. pedes p̄forat̄ clavis. o
culi et aures pleni sangui
ne: collū q̄z ic̄inabat q̄n
tradidit sp̄m: cor sc̄ndeba
t a cuspide lāree. **E**t sic
cū maxio dolore mat̄ aiā:
qui nūc resides ī glōria
extendit brachiū ad hoīes.
Sz tñ paucissimi iueniūt
qui p̄sentēt ei sp̄sā: ideo a
miq̄ dei nō parat̄ mte ⁊ bo
nis uiuādo alios feci. eosq̄
filio meo p̄ntando. **D**icō
adhuc eidē ep̄o. q̄ qd̄ n̄ pe
tit a me ī suā carā amīciā:
ideo volo dare fidē meā ei. ⁊ li
gare me cū eo ī unū piculū.
Nā corpe dei qd̄ fuit ī me: re
cipiet aiām ei⁹ ī se cū mag
nā caritate: ut sicut p̄ cū fi
lio fuit ī me q̄ corpe meū et
aiām habuit ī se. et sicut sp̄s
sc̄s q̄ ē ī p̄re ⁊ filio fuit ubi
q̄z meū qui et filiū meū

me feci: sic ⁊ filiū
meū feci: et nō eodē sp̄i.
Et q̄n ip̄a diligit passionē
dei ⁊ corpus habet ī corde
sp̄m: tūc habet hūmā
nūq̄ n̄ ē et se habet di
o: et ē deus ī eo ⁊ ip̄e ī
me deus ⁊ ego
deus vō filiū meus
habet unū deū: tūc ha
bet unū v̄nū carita
tē sc̄m: qui ē cum
deus vō deus. **A**dde ad
deū. **S**i ep̄s iste te
p̄sentat suā meū: ego
ei dū mit. **I**n fine
vō seruire ⁊ astare
ostēdo aiām ei⁹ deo
et dū sic: **D**eus meus
sc̄m tñ et obedū
tū p̄ns tñ aiām ei⁹.
Et q̄ roget homo qui
aiām suā: **N**ūq̄
cū iūprehensibili
sua d̄mississ̄ ino
cū pati ī hūmāta
tē v̄nā? n̄ fuisse
delatō quā ha
bitas et illa eterna
quā es p̄paratū.
Ita m̄s ad filiū s̄b f̄
revelat de quodā ep̄o
q̄ ep̄s ī passione ver
tūmīs ⁊ sup̄bia ep̄
alios et res sp̄s mā
palliat p̄ tres v̄nis
ep̄s ep̄a p̄ sp̄s it̄ d̄
cū duplex volūm̄s p̄
v̄nū papulōis. n̄ p̄

habuit int' seculi: sic & filiū
 meus ligatus erit cū eodē spū.
 Na qm ipse diligit passionē
 dei & corp' eius habet i corde
 carissim: tūc habebit huāni
 tate q' int' & ext' se habet di
 nitate: et ē deus i eo & ipse i
 deo. sicut ē & i me deus & ego
 i deo. Cūq' vō filiū meus
 et ego habe' vnu deū: tūc ha
 bebi' et vnu vīculū carita
 tis id ē spm scm: qui ē cum
 patre & filio vñ deus. Adde ad
 huc vnu vīcū. Si ep's iste te
 net pmissione sua meā: ego
 uiuabo eū dū uiuit. In fine
 vō uite volo seruire & astae
 ei: pntando aiām ei' deo
 et dicēdo sic. O deus meus
 iste seruiuit tibi et obeduit
 m: ideo pnto tibi aiām ei'.
 O filia qd cogitat homo qui
 stēpnit aiām suā: Nūqd
 deus p' ai' iōprehensibili
 deitate sua dmississz ino
 cētē filiū pati i huānita
 te ai' dura penā? n' fuissz
 illa vīcuosa delicia quā ha
 bet ad aiās et illa eterna
 gloria quā eis pparauit.
**Verba mris ad filiā s' b' fi
 gura mirabili de quodā epō
 qualis scz ep's i papilionē ver
 mē. et huilitas & supbia epi
 p duas alas. et tres spes ma
 la epi palliātes p tres vnus
 colores. epi opa p spissitudi
 nē coloris. duplex volūtas p
 duo cornua papilibis. cupi**

**ditus p os. modica caritas p
 paruum corp' designat. Cap. xiiij.**

Macer loquit' ad spōsa
 filij dices. Tu es vas
 qd possessor implet:
 et mgt' euacuat. Attē vnu
 et idē est qd implet et euacuat.
 Na sicut qui ifunderz vasi
 simul vinū et lac et aquā:
 dicit' mgt' si vnūqdq' istoz m
 simul coagulatorz separēt et
 reducēt in ppriā naturā:
 sic ego mater & magistra oī
 ū facio et feci tibi. Na ante
 anū et mēsem dicta sūt ti
 bi plura negocia: et oīa q'
 coagulat' in aiā tua: q' si
 statim effunderent simul. vide
 ret' abhōinabile cū igno
 raret' eoz finis. Ideo pau
 latim distingo ea: sicut m
 placz. Nūqd recolis q' mi
 si te ad quedā ep'm: quem
 vocauī seruū meū. Sed nō
 simillam' eū papilioni ver
 mi: qui habet alas latas.
 colore albo. rubio & blauco
 respersas. Cū vō tangit co
 lor ei' spissz. manet i digi
 tis: tang' cinis. Hic vnus
 modicū habet corp' s' g' f'
 sū os: cornua duo i fronte
 et occultū locū in vētre p
 que imuda ventris emut
 tūt. Ne vō hui' vermis
 id ē epi: sūt huilitas ei' et
 supbia. Na huilis apparet
 ext' in verbis et i gestibz.
 huilis i vestibz et opatioē:

Et magis est supbia qua e mag
na in aspectu sui. tumidus de ho
nore. abiciosa de favore homin:
et arrogas alijs sua pferendo
et aliena. In hijs igit duabz
alijs volat. p humilitate appa
rente cora hoibz ut singulis
placeat et i ore sit oim: per
supbia vo sibi ipi q se existi
mat nullas sanctiore. Tres
vo colores alarum: tres st spe
cies palliatae mala eiq. Na
color rubens sigt q continue
de passioe xpi disputat et
miraculis scoz ut vocetur
scus: s et longe sut a corde
ipi qz mume sapiunt sibi.
Color vo blaveus sigt q
q extius videt no curare
de tpalibz s mortu e mu
do et totu celestis: sic blave
a habet spem celu. s certe
color iste secudu no maiore
cora deo stabilitate et sanc
tu assert: q ille pm. Color
vo albu indicat ipm i vesti
bus religiosu: i moribz sup
laudabile. s tanta dulcedo
et pfectio e in colore tuo: si
cut in duobz pmis. Sicut ei
color papiliois spiss e et ad
herz manubz nichil en reli
ques manubz n q cinere?
sic opa sua videt admira
da qz desiderat ee sol: s ad
utilitate ppria vacua et in
fructuosa sut. qz no sincere
qrit nec diligit diligendu.
Cornua vo duo. duplex est

voluntas eiq. Na desiderat
habe vita sine icomodis in
hoc mudo. post morte vo
vita etna: ut et honore i
magno no fraudet in tris:
et i celestibz pfectius coro
net. Iste eps silim e papa
lioru qui cogitat portare
celu in ^{uno} cornu et celu i al
tero: q tn si posset no suste
tarz modicu qd ad honore
dei. Sic iste ecclie dei credit
et cogitat p hie vbo suo et
exemplo tanq sine illo no in
creset: i venosq hoies per
merita sua germiare spu
alut suspicant: et ideo tanq
miles qui ctauerat cogitat.
Cu in quies voroz deuotus
et humilis: ad qd extendi ad
artiora vita mea. Si pec
co in aliqbz delcaioibz in
quibz no delcabilis vno:
maiora mita et opa mea
me excusabunt. Cu ei celu
p haustu ena an frugide ob
tinere potit: qd nate e ultra
mesura laborare. Papilio
qz habet latu os. s maiore
habet latitudine cupidita
tis: in tantu q si muscas o
nes voraret pter vna: ad
huc illa sola scupiscet et de
uoratz. Sic iste si vnu dena
riu obtine possit cu mlas.
tali mo q no notaret et
cet occultu. recipet qde: s
nuq fomes cupiditatis ex
tinguet. Papilio qz habet qz

... et non invidiam suam
... laetitia sua
... ostendat. Ite sicut
... modum habet corp
... modum caritatis. Ca
... magnitudi
... superet in a
... et expletione.
... si aliqua san
... habet: s spes
... salutis.
... Qualis caritate
... tradendo
... peccati p dendo
... Voluit qd
... si no
... Verba mis ad
... de alio ep.
... epus p bunt ver
... eloquentia p eno
... p duas
... placena mudi p
... et de vgrs
... de mea istoz duoz
... Ca. ror
... mater ad sponsa
... ostendi tibi:
... pastore gregis.
... bu co q terre
... cu somitu mg
... et ubi auq resedit
... et cum
... iste pastor tui
... ad paup
... magis desideat
... magis p
... magis habe vo
... alioz obedia

cultū exitū inuidiæ sue?
 sic ipse effudit irā suā
 et impaciētiā: ut & latētia sua
 alijs nō ostendat. Itē sicut
 papilio modicū habet corp⁹:
 sic iste modicā caritatē. **Qua**
qđ deficit sibi i magnitudi
ne caritatis: totū supplet in a
latū latitudie et expletione.
Erndit sponsa. Si aliqua san
 tilla caritatis habet: sp̄ spes
 ē vite & caritatis & salutis.
Et mater. Quale caritate
 habuit iudas cū tradendo
 dñm dixit: peccavi pdendo
 sanguinē iustū? Voluit qđ
 pe videri habere caritate: s; nō
 habebat. **Verba mris ad**
filia sub figura de alio epō.
et que talis eps p bructū ver
mē. vbofa eloquēcia p eno
latū. due sp̄dacoēs p duas
alas. vba placētia mudi p
morsū designat. et de vgis
amuracoē de vita istoz duoz
epoz & pdicatoribz. Ca. xv.
Tem loquit mater ad sponsa
dicēs. Illū ep̄m ostendi tibi:
quē vocavi pastore gregis.
Hic simulamz bructo q terre
ū habet colore? cū somitu mīg
no euolat: et ubicūq; resedit
mordet itollēbilit & cum
dolore. Sic iste pastor crenū
habet colore: qz cū ad paup
tatē vocatē ē. magis desideat
ēē diues q paup? magis p
esse q subici. magis habere vo
lūtate pp̄uā q alioz obedia

disciplinari. Euolat qz cū somi
 tu magno: qz de diuinis ser
 monibz habudat vbofa eloq
 cia p̄ doctrina sp̄uali. disputat
 de mudi vanitate: et p̄ facti
 ordis sui simplicitate laudat &
 imitat mudi vanitate. Ha
 bet isup duas alas: id ē duas
 sp̄dacoēs. **Prima ē qz**
bz vellet dare vba pulchra
et placētia: ad hoc ut ab oibz
honoraret. Scda ē: qz vellet
qz oēs iclinaret ei & obediret.
Itē bructo mordet itosolabilit?
 sic iste mordet dāpnose ad
 aiām. **Nā cū sit aiātū me**
dici. nō dicit accedētibz ad se
picula eaz et ifirmitate: nec
utit reseratiois ferro: s; loqr
eis placētia ut vocet mris:
et ne ab aliquibz deuiter.
Ecce i istis duobz ep̄is mira
bile magnū ē. Alter enī ap
paret ext paup solitariū et hu
milis ut vocet sp̄ualis: aliq
desiderat posside mudi ut vo
cet misericors & largus. Aliq
iterū vellet videri possidere
nichil: et tñ scrupulat oia pos
side occulte. Alter vult pos
side in apto pluria: ut tibi
at mlta & honoret multū.
Itē scdm vulgare p̄biū
qz ipē seruiuit m talit. qz nō
video qz nō approbo: ideo re
munerabo eos talit qz nō vi
debut. Muraris aut tales lau
dant de pdicacoē sua. Rñ
deo tibi. Rñqz mal loquit

Cur solvisti alios de funibus; teipm vero ligabas a pedibus

delectabile potu de mundo vase. Cur tribuisti epō siliquis de ara porcorū. Cur coronā tuā straxisti sub pedibz. Cur expuisti ticiū et māducaſti zyzaniā. Cur aliis volneribz apposuisti sanatiua. et tuus mortificatiua. Pn̄ dit senior. Ideo dedi aſino dulce potū de imūdo et deſpecto vase. qz cū eem hūit placuit in ppt̄ mūdi hōre māḡ t̄tare ſac̄mēta dīna altaris. q̄ vacare cure ſec̄lari. Et qz occulta mea erāt in agnita hōibz deo vō nota. aſſuſi p̄ſuptionē nimīa. et auxi in iudicij tribul̄ grauiorē eq̄tate. Ad ſc̄dm̄ dico. qz de epō ſiliquis de ara porcorū. qz natē mee icentua effundedo p̄ficiēbā. nec i coereedo ſtabilis p̄manebā. Ad ticiū. ideo conā ep̄ale poſui ſub pedibz. qz placuit in magis facē miſeriā ppt̄ fauore hōim. q̄ iuſticiā p̄ hōre et amore dei. Ad quartū. ideo expueſ ticiū maſticia bā ſtramīa. qz ūba dei nō loquebar ex amore dei. n̄ delectabat me illa facē q̄ alijs p̄ponebā. Ad q̄ntū. ideo alios ſolueſ meipſū ligabā. qz venietis ad me cū iſtōe abſoluebā. et illa q̄ illi penitēdo deflebat. et flendo reliquebat. hec me delectabat adiple. Ad ſextū.

ideo alios unxi ungeto sanatus et mentem mortifero: qz docedo in te puritate alios emedau et mentem detex orau. Na illa q̄ p̄cepti alijs hec ip̄e nolui mouē digito. et unde alios vidi p̄fici. in ip̄e deficiēdo tabeſcebā. q̄a me delectabat magis amiffis p̄ccis meis ſarāna addē. q̄ ea emedado alleuiare. Post hec audita ē vox q̄dā dicēs. Regitare deo. qz nō es cū illis venenofis vafis. q̄ cū diſſoluēt. vadūt ad ip̄m venenū. Et ſic ſtatī alt̄ iſtoz ep̄oz mortuū nūciabatur. **Verba v̄ḡis ad filiā. vi. tā et ordinē ſc̄i d̄n̄ci. emedācia. et q̄l̄t̄ t̄pe mortis. cuiſq̄ ē ad v̄ginē. et q̄l̄t̄ modū t̄p̄bz pauci de ſuis fr̄ibz ſequūtur ſignū x̄ p̄ſiois p̄ d̄n̄cū eiſ datū. et mlti vadūt p̄ ſignū iſiſiois p̄ dyabolū eiſ obla. **I**te loq̄t̄ tū. **Ca. xvij.** m̄ ad ſponſa dicēs. Dixi tibi heri de duobz q̄ erat de regula ſc̄i d̄n̄ci. Accip̄e d̄n̄cū filiū meū habuit p̄ ſuo cariffio d̄n̄g. et matrē eiſ dilexit plus q̄ cor ſuum. Huc ſc̄o inſpirabat filiū meū tā eē i mūdo q̄ diſpl̄cebat eidē filio meo. ſup̄biā ſc̄z cupiditātē. et cupiſc̄ciā carnis. Ad q̄ntū t̄riū diminutionem ſc̄i d̄n̄cū ip̄etuit maxis ſup̄p̄riſ auxiliū et medicam̄tū.**

Senior. Obediē... ee docur... deo affectu... ad deus... amari... in corpore... iat i me... honore... nare... in ep̄atū... mor... de tua... nō acq̄ſiſti... dana... p̄ſaſti... honore... extuſ... ḡis... p̄ſiſti... nō ſtraxi... di honore... honorari... et ſp̄ual... Et p̄p̄ta... laudare... nē... libz... ba... eiſ... ſp̄uales... nō dedi... ḡis... tior... pluri... aliqd̄... a... m.

celli vō latus meus mīa me
 a ē. quā nulli felicitatē petēti
 denego: s; oēs q̄ q̄rūt. s; mī
 scdie mee sinu p̄tegūt. **S**z
 qd̄ credis tu o filia mea q̄
 regula dñici sit. utiq; hūili
 tas tūmētia et d̄ceptū mūdi.
Nā oēs q̄ hēt t̄ā sumūt t̄ p
 seuerādo diligūt: nūq; dāp
 nabūt. Et hij sūt q̄ tenent
 regulā sc̄i dñici. **S**z audi mi
 rabile. **D**ñicq; assignauit filio su
 os sub mātello meo lato?
 et ecce pauiores s; nūc s; b
 mātello meo lato: q̄ erant
 tūc sub scapulari suo st̄cto.
Nec tñ oēs vniētē adhuc
 ipō dñico habuerūt ouina
 vella et dñicos mores: sic
 meli; p̄ exēplū ostēdo tibi
 mores eorū. **I**n dñicq; descen
 det de altitudine celestī et di
 cēt furū q̄ p̄dit de valle et cō
 siderat oues ad mactādū et
 p̄dendū: cur inquies vocas
 et abducis oues meas quā
 ex signis euidentissimis cog
 nosco eē meas: tñdē potest
 fur. **C**ur dñice appropias
 tibi illa q̄ tua nō sūt? **N**ā
 subreptio molesta ē: aliena
 usurpare sibi. **I**n tñdē vo
 luit dñicq; se enutrisse eas
 et domuisse et p̄cessisse et
 docuisse: diciturq; ē fur. **I**n
 tu enutristi eas et docuisti:
 tūc ego blādiedo reduxi
 eas ad volūtate p̄pria. **I**n tu
 lenitate cū austeritate misce

bas eis: et ego allaciebā eas
 blādus et tūdeba qd̄ delect
 abat eas suauis. **E**t ecce
 plures erūt ad pastū et vo
 cē meā: et ideo oues q̄ sequū
 t̄ me feruētius agnosco eē
 meas. q; libez abitriū hnt
 sequēdi alliciētē. **I**n tñdē
 iterū dñicq; q; oues sue sig
 nate sūt signo rubeo i cor
 de: diciturq; ē fur. **D**ues me
 e signate sūt signo meo:
 signo sc̄i iusticiā in dextā
 aure. **E**t q; manifestus et
 euidentius ē signū meū
 signo tuo: ideo agnosco oues
 meas. **F**ur igit̄ iste dyabolus
 ē. q; de ouib; dñici plures
 sibi icorpauit: q; inase sūt
 in dext̄ aure: q; nō audiūt
 v̄ba vite dicitis. **A**cta ē via
 q; ducat in celum. **S**z sola de
 lectabiliter audiēdo p̄ficiūt:
 q; eas delectat adimplere. **D**ues
 vō dñici pauce sūt q; signū
 habet rubeū i corde: qui
 passione dei cū caritate r̄
 colūt: et v̄ba dei p̄dicātes fer
 uent̄ vitā beatā ducūt i omī
 castitate et paupertate. **N**ā hęc
 ē regula dñici: sicut i vulgo
 dicit. **O**ia sua portare i dor
 so: nichil velle posside. n̄ qd̄
 regula p̄mittit. **N**ō solū dimi
 te supflua: s; a licitis et nēc
 rijs q̄q; carnis motus t̄pare.
Verba m̄ris ad filiā q; a
 eius nūc frēs audiet et au
 diūt vocē dyaboli q; sui p̄ris

dnici. et quo nūc pauci imi-
tant vestigia ei9. & q̄lur epā-
ty desiderates ppt' mūdi ho-
noze & sui q̄ete & libertate nō
sūt in regula s̄cī dnici. et
de tribu s̄cīa. & tales. & de
expiētia dāpnacois p tali

Dōt epātū. Ca. xviij.

mat' ad spōsā dices.

Dixi tibi. q̄ oēs sūt i q̄

regula dnici: sūt s̄cī mātello

meo. Nūc auditura es q̄ ml-

ti sūt tales. si descēdet dnici9

de loco deliciaz. felicit' ve-

est. clamaret talit'. O frēs

dilcī seq̄mī me. q̄ vobis re-

seruant' q̄tuor bona. sc̄z ho-

noz p hūilitate. diuicie ppe-

tue p paup̄tate. sacietas s̄cī

fastidio p stinēcia. vita etna

p d̄ceptu mūdi: nūc audiret.

Et si contra statū ascēdet

dyabol9 de dualle: clamaz

alia q̄tuor diffilia. Vobis do-

minic9 iquēs p̄misit q̄tuor:

videte me. Ego ei vobis q̄

desideratis ostēdā manu:

nā ecce honozē offero: dicit

as habeo i manu: & alup-

tas i p̄mptu ē: mūd' erit de

lectabil' ad fruēdū. Insipite

igit' qd offero: utamū hys q̄

cta sūt. Viuite cū gaudio:

ut post obitū sil' gaudētis.

Si iste due voces nūc sona-

rēt in mūdo: plēs crēt ad

voce latronis dyaboli: q̄ ad

voce dnici amici mei tā

p̄clari. Et qd dicit de frīb9

dnici: Certe pauci sūt qui s̄cī

in regula ei9: et pauciores

sūt qui imitādo sequūt vesti-

gia ei9. Nā nō oēs audiunt

vnā voce: q̄ nō sūt oēs de v-

no genē: nō q̄ nō sūt oēs a

deo. et nō q̄ oēs saluari nō

p̄nt si volunt: s̄ q̄ nō oēs

audiūt voce filij dicens. Vē-

te ad me et ego reficiā vos:

sc̄z dādo me ipm. Et qd dicit

de illis frīb9: q̄ ppt' mūdū de-

siderat epāt9. Nūq̄ sūt de

regula dnici: Nequāq̄. Que

hij qui acceptāt epāt9 ratio-

nabili de causa: nūq̄ exclu-

dunt a regula dnici: Non

utiq̄. Nā beatus augustinus

regularit' ixit ante epātū:

s̄ i epātū nō reliquit reglā

vē vitā. q̄uis ascēdet ad

maiorē honozē. Assupit ei

honozē iuit9 et nō m' getē:

s̄ c̄te ad maiorē laborē. Nā

vidēs se posse p̄desse aiābz

libent' ppt' deū reliquit vo-

lūtātē p̄pūā et quietē carnū:

ut plures lucrifacēt deo suo.

Prēa qui sic desiderāt et as-

sumūt epāt9 ut aiābz eo ma-

gis p̄ficiat: ipi sūt i regula

dnici et merces eoz dupli-

cabit: tū ppt' regule dulca

dine a q̄ abstracti sūt. tū ppt'

on9 epāt9 ad qd sūt vocati.

Prēa uuo sup eū dn̄m sup

quē iurabat p̄phē: q̄ nō iura-

bāt ppt' ip̄acētia. s̄ q̄ reze-

perūt dn̄m i testionū v̄bo

*in factis. Sic ego dico et uico
sua vide dn̄m. in uener fr̄
et illis q̄ d̄p̄serūt regula
dn̄m de nato de p̄ate cū
obseruās carib9: tanq̄ si
sunt dicit dn̄s. Multe iā
erūt oēs iuauerūt or̄ti
dn̄s: s̄cī carnes venenare
sūt collecta sordib9 reglo
dn̄m: q̄m lar iurūcū ē: & las
dn̄m carnis. Ioh̄es. Iube
dn̄s cas absc̄di: ne pasau
p̄p̄bz deficiat: et ne bo
nitas ei9 in solētia maloz
p̄p̄bz. Cū tridit dn̄s.
Iube fornicia ne aliq̄e
p̄p̄bz: nō q̄ m' bene que
re expedit educāe & pas
sūt p̄p̄bz: & hoē
dn̄s ego dico: q̄ p̄p̄bz clau
sūt fornicia s̄ nō oia.
p̄p̄bz: venator cum
dn̄s nō p̄p̄bz vellerib9
p̄p̄bz. nō corripit a vol
dn̄s ad hoc ut vitā fini
dn̄s veniet custodes
p̄p̄bz: s̄p̄cabit: & atten
dn̄s q̄o genē fuerūt ouē
dn̄s p̄p̄bz dn̄m im̄mutūt.
dn̄s sponfa dixit. D̄ dn̄a
p̄p̄bz: si quero. Cū
dn̄s m̄p̄gnat eis auste
dn̄s regule: nūq̄d rep̄hē
dn̄s s̄cī comedūt car
dn̄s reza q̄ ap̄ponūt iur
dn̄s m̄. Papa. s̄p̄derat
dn̄s m̄te nature hūane
dn̄s defectū quē quidā
p̄p̄bz: r̄onabilē p̄*

tu suoz. Sic ego dico et uero
 sup eude dnm. qd veniet for
 bz illis q dteperunt regula
 dnica venator de pte cu
 effrenatis canibz: tanq si
 ferus dicit dno. Multe iq
 ens oues irauerunt ortu
 tuu? quu carnes venenate
 fut. et vellea foridibz iglo
 bata: quu lac uiculis e las
 cuia nimis i solescs. Iube
 mngens eas absodi ne pascu
 a p ouibz deficiat: et ne bo
 ne oues ex insolentia maloz
 pturbet. Cui vndit dno.
 Claude foramina ne aliq
 igrediat. n qs m bene me
 nit et expedit educat e pas
 ce: et q fut pacifici u hoef
 te. Sic ego dico: qd pns dau
 det aliq foramina s no oia.
 Post veniet venator cum
 canibz: q no pot velleibz
 a sagittis. no corpbz a vl
 neribz: ad hoc ut vita fini
 tur. Dem veniet custodes
 q diliget sderabz e atten
 det: de quo gene fuerit oue
 q ad pastu dmi intinuit.
 Vndes sponsa dixit. D dnica
 ne idigneis si quero. Cu
 papa mitigauit eis auste
 ritate regule: nuqd rephed
 dendi fut si comedut car
 nes vl ceta q apponuntur.
 Vndit mo. Papa sderas
 infirmitate nature huane
 simul et defectu que quida
 posuerunt. racionabilis p

misit comedere carnes: ad
 hoc ut abiliores et ferue
 tiores eent i pdicatio e la
 borado: no ut desidiores
 et dissolutiores apparent.
 Et ideo excusa? papa de
 hac pmissioe. Dicit iteru
 sposa. Dnicus istituit habe
 vestes no de optimis nec
 de vilissis panis s de medie
 tpatis: nuqd rephededi se
 si melioribz iduuit? Vndit
 mater. Dnicus q regula de
 spu filij mei dictauit. pcep
 habe vestes no de melioribz
 et piosioribz: ne forte argu
 erent et notaret de pulchro
 habitu et piofo e sic supbi
 ret. Instituit ead no habere
 vestes de vilissis et durissis:
 ne ppt duricia vestis iquie
 tarent nimiu in capiendo
 sopnu post labore. Bz istitu
 it habe vestes medie tpatas
 et necessarias: de quibz no
 supbiuet et i quibz nil vai
 tatis habet. s p eas fugus
 carnis expelleret: et ad v
 tutu pfectu stinui se muni
 ret. Et ideo laudam? dnica.
 in istitucioe sua: s fres suos
 rephendi? videlicz q habitu
 suu ad vanitate onffornt
 no ad utilitate. Dicit iteru
 sposa. Nuqd rephededi se
 illi fres qui filio tuo edificat
 ecclias altas e suptuosas?
 Aut viuipandi e diuidiadi
 fut. si ad tales structuraz p

dicitur. Certe p...
 in regula...
 sic qui...
 gra...
 una voce...
 no gene...
 deo. et no...
 pnt si...
 auduit...
 te ad me...
 fz dado...
 de illis...
 sderat...
 regula...
 huius qui...
 nabili de...
 dunt a...
 utiq...
 regulari...
 si i ep...
 re vna...
 maiore...
 honore...
 si rta...
 vides...
 libent...
 luntate...
 ut plures...
 ptea qui...
 sumit...
 gis p...
 dnica...
 cabre...
 dine a...
 on ep...
 que m...
 bat p...
 perit...

faciendas plura medicat. **R**u-
dit me. **Q**uoniam etiam in tantu
lata e qd capit ingredietes. qm
muri tantu i altu excreue-
runt qd no coartat itroeuere.
qm muror spissitudo ta for-
tis e qd no aliquo veto dis-
soluat. qm tectura ta firmi-
ter spacta e qd no scillat: suf-
ficiat eos edificasse. **N**am plag
deo magis cor huile i huili
eccia: qd alti muri in quibz
corpa nra sut s corda ab-
ext. **P**ria no habet nre
implere archas argento r au-
ro ppt edificia: qd no pfuit
salomoni edificasse ta supru-
osa edificia. ex quo neglexit
deu dilige ppt que edificabat.
His dictis et auditis: stati
senior quida eps q sup nu-
ciabat mortu9: clamabat
dices. **O. o. o.** ablata e mi-
tra: et ecce apparz q latebt
subt9. **U**bi e nuc honorabil
eps. **U**bi e nuc sacerdos ve-
nerand9. **U**bi paup frater.
Certe ab e eps. q unct9 fuit
oleo in officiu aplia: r in
punitate mte: remanet no
seru9. **S**terq linij piguedie ma-
culat9. **A**best ead sacerdos q
sect9 fuit vbis scis ut mu-
taret iaiatu et mortuu pa-
ne in misericordie deu. emanz
no pditor fallax q vedidit
eu ppt cupiditate q redemit
oia ex caritate. **A**best qd fe
paup: qui cu iuramento ab-

negavit mundu. **I**z nuc p
supbia et ostentatone mea su
iudic9. **D**eruptu nuc xpel-
lor dice vitate: qd ille iust9
iudex qui iudicauit me ma-
gis voluiff liberare ta ama-
ra morte: sicut tuc paebe-
tur cu starz i ligno crucis.
Iz iusticia cui obuiare no
potat. r dicebat: qd q talit
fuisse sic nunc ex pnoz in-
dicatus. **R**isio spose ad x.
Que diuisis cogitacibz et iur-
libz afficit. r quo eas remoue
no pt. r risio x ad sponsam
que istud pmittit a deo. r de
magna utilitate cogitaciu
cu detestacoe. r tioris cu dis-
cretioe ad cona habita. r qd
pam veiale no debet xep-
ni. **n**e inducat morte. **C**am.
Liquit filius. **xix.**
ad sponsa. **Q**id tur-
baris r sollicita es
filia. **R**ndit illa. **Q**uia di-
uersis cogitacibz r iurilibz
afficioz qd remoue no pos-
su: et iudicij tui tribil au-
dicio me turbat. **R**ndit
fil9. **H**ec e vera iusticia.
Sicut ei pus delcatabaris i
affricionibz mundi at velle r
meu: sic nuc pmittit tibi
cogitacoez varie at velle tu-
u. **D**eruptu time cu discre-
tioe et afide fortit i me deo
tuo: scies p ctissimo qd qn
mens no delcat in cogita-
coibz pccr. s detestat eas

...purgatio sur
...modicu
...pccm de
...facit ex dsi
...p supnoe
...pnam n
...medatione: sicut
...mortalit
...aliqua
...fuit: co
...pe
...nati hois
...firmitate
...pccm. **L**
...peccat sal
...deus misicor
...dole s
...ame da
...bene
...nichil
...fere per
...ex me
...deu
...tu
...hono
...mitteret
...fensh
...magis ead si
...p uno q
...repede do
...bonitate sua
...si co
...potis salte
...conare at eas
...dagnaberi
...no e tu
...delcatis. **L**
...cogitacibz no
...pccr ppt supbia

negavit munda
 supra et ostendit
 uideri. Verip
 lor dice vicia
 uideri qui uideri
 gis voluiff libe
 ra morte: si aut
 tur cu scas i
 S iusticia cui dicit
 potit: et dicitur
 fuisse sic nunc
 dicitur. **R**espon
 dit dicitur cogitatio
 libz afficit: et quod
 no pr: et dicitur
 que istud pmitte
 magna uoluntate
 cu dicitur: et dicitur
 reuocare ad cona
 pccm uiale no dicitur
 ni. ne inducat me
Liquis
 ad spem
 hanc et filia
 filia: **P**roinde illa
 ueris cogitatio
 afficit qd remouet
 su: et uideri tu
 dicit me dicitur
 filia. **H**ec e ueris
 sicut ei pccm dicitur
 afficitur munda
 meii: sic nunc pccm
 cogitatio ueris
 u. **V**eripen tunc
 troe et dicitur
 tuos: scias p
 mens no dicitur
 roibz pccm: si dicitur

reluctando eis: purgatio sut
 aie et cona. **S**i vob modicu
 pccm qd intelligis ee pccm de
 lectat te face: et facis ex cfi
 detia abstinere et psuptioe
 gre. nec assumis pnam n:
 alia facis emedatione: scio
 illud posse fieri mortale. **P**
 tea si i mere venit aliqua
 delctio pccm qh scuz fuit: co
 sidera stat ad qd tedit et pe
 nit. **N**on postq nata hois
 debilitata e: ex ifirmitate
 ei plures pcedit pccm. **N**o
 ei est homo q no peccat sal
 te uialit. **S**ed deus misericor
 dicit hor remediū. dolo scz
 de oi pccm: nec no et emeda
 ta time ne forte no bene
 emedata sint. **N**on nichil
 ita odit deus sicut scire pec
 catu nec curare: a ex me
 ritis aliqbz psumē q deus
 ideo tolerat aliqd pccm tu
 u: q sine te no posset hono
 rari. **A**ut ideo licite pmitteret
 tibi face unū malū qz fecisti
 plura bona: cu magis eam si
 cientes fecisses bene p unoq
 qz malo no suffices repede do
 p caritate et bonitate sua. **P**
 rea time rationabil: et si co
 gitatioes phibe no potis salte
 fer patient: et conate et eas
 uoluate. **N**o ei dāpnaberis
 p eis si ingrediūt: qz no e tu
 u phibe n i eis delctabis. **L**i
 me etia quis cogitatioibz no
 asentis: ne forte ppt supbia

cadat. **O**is ei qui stat: solius
 dei utute stat. **I**deo timor in
 roductorū qddā e in celum.
Non multa i papiaū ideo lap
 si sut. etia in morte pua. qz
 tiorē dñi abiecerūt a se: et
 ibi erubuerūt afiteri corā hōi
 nubz. ubi no erubescbat p
 cate corā deo. **I**deo q p mo
 dico pccm no curat pete dei
 am: huic et ego dedignabor
 relaxare pccm. **E**t sic ex cti
 ficatioe auctis pccis. illud qd
 ex stricoe remissibile et uci
 ale erat: ex negligetia et co
 teptu fiet valde gne. **S**icut i
 hac aia ia iudicata ppende
 potis. **P**ostq ei ueniale et re
 missibile amisit. auxit p co
 suetudine: et fides de bonis
 suis aliquibz opibz. qz mio
 ra no attedendo q iudicare.
Et uerita aia p suetudine
 delctiois inordinate no cor
 rexerit nec xpsauit uoluate
 pccm: donec iudiciū erat in
 foribz et ultim9 puct9 appo
 piquabat. **I**deo appropiqua
 te sine uioluebat subito
 scia ei9 miserabil: et dolo
 it q cito moriet. times sepa
 ri ab illo modico tpali qd di
 ligebat. **N**on deus usqz ad ul
 tim puctū suffert hoem et
 expectat: si forte ho pccm uo
 luate sua qua habet libera
 moue uoluit ab effu pccm.
Sed qz uoluntas no corrigit: ido
 aia sine infirmitate astragit:

ga in fructu gratie dei. Ideo
 noie epus s muto degene
 ras: cu hys q descēdit & nō
 ascendit xputat. Mater
 loquit ad filia. quō p talenta
 dona sps scā designāt. & quō
 scs bndicty donū sps scā sibi da
 ni multiplicavit. & p q spūs
 scs vl spūs dyabolicus aiām ho
 mis igrēdit. Ca. xx.

Mater loquit. Filia
 scptū ē: q q qnqz
 talenta accepit. alia qnqz
 lucty ē. Quid ei est talentū?
 n donū sps scā. Na alij ac
 cepit sciam. alij diuitias.
 alij apud diuites familiarita
 te: et tñ oēs portare debēt
 dno suo lucrū: scz de scia. ui
 uendo utilit sibi. et alios i
 struēdo: de diuitijs & cetis
 donis utēdo racionabilē. &
 alijs misēdī subueniēdo.
 Sic ille bts abbas bndicty
 donū qd accepit multipli
 cauit. qn oē itēpsit qd tñ
 scorum erat: qn carne suā
 seuire coegit aie. qn nichil
 pposuit diuine uolūtatī. Et
 insup timēs ne auēs ma
 cularet auditu. oculi iani
 uisioē delatābiliū. fugit in
 hemū. imitās illū qui nō
 dū naty exultauit int uis
 ceta matna. ignouit ad
 uētū su piissimū redēpto
 ris. Qui quidē bndicty
 etiā sine hēmo obtinūisset
 celū: q mud ei erat mor

tuus: et cor ei totū erat ple
 nū deo. & placuit do uocare
 bndictū in mōtā: ut cū
 pluribz inotescēt: plures ei
 exēplo ad pfrōnis vitā iā
 tarent. Huius bti uiri corp9
 erat q facty tēre i quo clau
 debar ignis sps scā: q exclu
 dit ab ei9 corde dyabolicū ig
 nē. Sicut ei corpālis ignis
 a duobz accēdit: ex aere
 scz & flatu hoīs: sic sps scs
 igrēdit aiām hoīs. vl per
 inspirationē psonalē. aut p
 aliquā opationē huānā:
 seu p locutionē dinā mētē
 exatit ad deū. Silit sps dya
 bolicy uisitat suos: s differt
 icōpabilē. Na sps scs cale
 facit aiām ad qrendū deū:
 s nō iburit carnalit. Lucet
 etiā puritate modestie: sed
 nō offuscāt mētē malicia.
 Ips vō nequā iburit mē
 tē ad carnalia et amaricat
 i tolabilē: offuscāt q aiām
 p iōsiderationē sui. et depri
 mit eā icōsolabilē ad trena.
 Ergo ut iste ignis bon9 qui
 erat i bndicto ignit3 plēs
 uocauit deus bndictū i mō
 tē: q uocatis ad se pluribz
 santillis. fecit de eis p spm
 dei maxm regū. Et xposuit
 eis regulā p spm dei: p qua
 multi pfecti facti sicut bñ sūt
 dictus. Nūc at multe faces
 piete de rogo scā bndicti ia
 cet ubiqz dispse: haberes p

de duodecim
 amia mei effu
 ris me: et sed
 des duodecim
 sequat me iudic
 debet cu duode
 plen sūt sermo
 tūdeo tibi. Du
 corda et uolunt
 scdm illa iudic
 necat q uidet
 scdm qd uidet i
 Do ne boni sup
 lus diffidet: uoc
 a plari ita boni
 malos: sicut con
 dignitates bono
 Et oīs q offiū
 ta. glouet i mē
 vō honore habet
 glouet ad repū
 vtiq. Ergo nō u
 cū ē me corde
 pmiuit ad aiā
 tis me: q nō p
 ad remuneratō
 os q pferant
 pis q fuerit. Et
 spectu aiā sūt
 in pna q ad fū
 et de faciedis
 facta. Ergo u
 futuūq pmiuit
 utit p fuerit: ut
 psumat dīfū
 mutabile tū
 huc unū bñ
 vocat: pāuā
 vocat ad epā

calore frigiditate p luce tenebras: que si i igne iaceret diglobate. daret utiqz ex se flama & calore. **Verba matris ad filia vite sci benedicti magnificencia & p fione p exreplu ostendentia. & quo aia mudo fructificas p lignu in fructiferu. supbia metis p silice. et aia frigida p cristallu designat. et de tibus sci tibus valde notadis ab hys tibus scz qstallo. silice & ligno**

Locus. **Ca. xxj.**
 quit m. Dixi tibi p us q corp bti bnda erat q factu qui disciplinaba t et regebat: s no regebat. Deniqz ei aia erat q angel lucis: dedit ex se calore mag nu et iflamatione: sicut per exreplu ondo tibi. **U**si si cent s tres ignes? quoz pm succu sus i mirra. dedit ex se odore suavitatis: scds succu in arido. q dedit ex se carbones ardentes & splendore fulgere: terciu succendebat in oliua: qui dedit ex se flama. lume et calore. **I**n hys tribz ignibz icelligo tres psonas: et in hys tribz psonis tres statz i mudo. **P**rimu statz erat eoz qui adferata caritate di reliquerunt volutate ppria i manu alioz. q p vanitate et supbia mudi assupserunt paupitate et abiectioe: p itempantia dulxerunt co

tinencia et puritate. **I**st ha buerunt igne in mirra. qd sicut mirra amara e s tam fugat deonia et extinguit siti: sic abstinentia eoz amara erat corpi. s tn extinguebat iordiatu cupiscencia & oem ptate deonu euacua bat. **S**cds statz erat eoz q cogitabat secu talit. **A**d qd diligit honore mudi: cum no sit aliud n q aer vberis aures. **A**d qd diligit hauri cu no sit n tra rubea. **E**d vo finis carnis: n putredo et fauilla. **A**d qd vo nob pdest cupiscie trena: cu oia sint vanitas. **P**rea ad hoc solu viuere et laborare volu. ut deus honoret a nobis. et ut alij ex vrbis nris et exreplis igniant. **I**st tale igne habuerunt in arido: q amor mudi fuit eis mortu: et qliber eoz dabat ex se ardentes carbones iustia e. ex fulgore diuine pdica cois. **T**erciuz status erat illoru qui de amore xpi passi onis feruientes: toto desiderio affectabat mori p xpo. **I**st igne habuerunt in oliua. **S**icut ei oliua in se habet piguedine et feruientiore calore cu icendit: sic isti totalit piguati fuerat dina gra: ex q dedit ex se lume dine scie. ardore feruientioris caritatis. robur honestissime m

si tres ignes. longe
 se dilatauerunt. Quoz
 fuit i hermitis &
 sicut de sordibz bras
 vrbis eoz qui vrbis eoz
 sicut i uenit mi
 et mudo imitadas.
 succens fuit in
 et doctoribz.
 q carne
 a deo accepserunt. & a
 si a deo accepserunt. & a
 quosda
 et ig
 fuit beati bndicti.
 tres ignes in v
 ut q i spicetas e
 in arido: q frigidu in
 qui feruientes e
 efficebat.
 hys ignibz uep
 q unuqz
 dispositione & ca
 sui digebat i
 felicitatis et
 sicut de facto ba
 dulcedo
 que multa monaste
 sicut de facto
 discessit spua
 cinens extingit
 necesse
 nec splen
 ipuritate &
 Derupti ad so
 dedit in deus
 in qtz icelligo
 extracta e de
 p silis m lora et fite

Isti tres ignes. longe lateq; se dilataverunt. Quorum primus accessit fuit i heremitis & religiosis sicut describit b[ea]t[us] iheronim[us] qui vitas eorum inspirat[us] sp[iritu] sc[ilicet] iuvenit mirabiles et miris imitandas. **S**ecundus ignis succensus fuit in confessoribus et doctoribus. **T**ertius i martiribus: q[ui] carne sua p[ro]p[ter] deum contempserunt. et alij qui contempserunt si a deo auxilium habuissent. **A**d quosdam igitur istorum tenui statui et igni missi fuit beatus benedictus: qui inflavit tres ignes in v[er]bu[m]: in t[er]m[in]e[m] ut q[ui] insipientes et p[er]t[ur]bat[us] illu[m]inabat: et frigidum inflammabat: qui ferventes et p[er]t[ur]bat[us] feruenciores efficiebat. **E**t sicut cu[m] hijs ignibus i[n]cep[er]it religio benedicti: q[ui] vniuersi q[ui] iuxta dispositione[m] et capacitatem sensu sui digebat i[n] via salutis et felicitatis et ne. **P**ostea at sicut de sacro b[ea]t[us] benedicti spirabat dulcedo sp[iritu] sc[ilicet] p[ro]p[ter] que[m] multa monasteria inuocabat: sic de sacro i[n] multorum firm[is] eius discessit sp[iritu] sc[ilicet]: q[ui] calor cineris extinctus e[st] et faces iacet disp[er]se nec dantes ex se calore nec splendore. s[ed] fumum impuritatis et cupiditatis. **D**erupti ad solacium multorum dedit in deus scintillas tres: in quibus intelligo plures. **P**rima extracta e[st] de crystallo p[ro] solis calore et splen-

dore: que iam in arido fixit q[ui] se iam in arido ut fiat ex ea magnus ignis. **S**ecunda extracta e[st] de duro silice. **T**ercia de ligno infructuoso: q[ui] creuit cum radicibus suis et folia sua dilatavit. **P**er crystallum vero q[ui] est lapis frigidus et fragilis. significat anima illa q[ui] licet frigida sit in amore dei: cu[m] voluntate et affectu conat[ur] ad p[er]fectionem. et rogat deum sibi i[n] adiutorium. **I**deo voluntas ista porcat eum ad deum et met[ur] ut accrescat ei temptaciones p[ro] quas frigescat a temptacione praua: donec deus irradias cor. sic fugit i[n] se i[n] anima a voluptate vacua. ut iam non velit viuere nisi ad honorem dei. **P**er silicem vero significat supbia. **Q**uod ei durus e[st] supbia mentis illius: q[ui] o[mn]es desiderat laudes et t[er]re[m] cupiscit videri humilis et deuota. **Q**uod ab hominibus aia illa: q[ui] o[mn]ib[us] i[n] cogitacione se p[er]fert. et a nullis patitur obiurgari vel doceri. **D**erupti multi sic supbia petunt humilitate a deo: ut ab eorum cordibus auferat supbia et abicio. **P**ostea deus cooperante voluntate bona. amouet a cordibus eorum stria et q[ui]q[ue] i[n]utilia: q[ui]b[us] et a mundialibus retrahit et ad celestia i[n]itiat. **P**er lignum vero infructuosum significat anima illa q[ui] nutrita i[n] supbia fructificat mundo: et desiderat habere mundum ad o[mn]em

honorē suū. **Attē** q̄ timet
mortē etnā multos sc̄pites
p̄cā exturpat: q̄ alit̄ si nō ti
merz p̄petrarz. **Pr̄cā** deus p̄p̄
istū t̄ore appropinquat aīe &
sp̄icat grām suā: ut lignū
iutile fiat fructuosū. Itaq; cu
talibz sc̄tillis religio sc̄i bene
dicti renouari debet: q̄ mō
mltis videt̄ desolata et ab
iecta. **Verba** m̄ris ad sp̄o
sā. de monacho habere cor me
tricū in pectore. & quō p̄ p̄p̄
volūtate & cupiscētia et s̄b
terfugiu a deo **āgelica** vita
Tē mater apostatū. **Ca. xxij.**
loquit̄ sponse. **Q̄d** vides in
isto qui astat rephesibile. **Fin**
dit illa. **Q̄** rarissime dicit
missa. **Cui** m̄r. **Nō** est ideo
iudicād. **Sūt** ei mlta q̄ fr̄oz
suoz mēozes racionabiliter
abstinet: et nō min⁹ m̄ sūt
accepti. **Sz** q̄ vides i eo alia.
Et illa. **Ex** nō habet veste
a b̄to b̄ndicto institutas. **Cui**
mater. **Cōtingit** mltoaes q̄
dsuetudo q̄dā ichoat: et oēs
qui sciūt eā eē malā & imi
tant. rephededi sūt. **Et** nō
ignorat̄ istituta laudabili
a. eentz libent̄ itēa de ab
iectioribz. si nō dsuetudo lo
giqua p̄ualēt: tales nō sūt
facilit̄ & ip̄be iudicādi. **Sz**
audi & idicabo tibi q̄ i t̄bz
alijs rephended⁹ ē. **Primo**
q̄ cor ei⁹ i q̄ de⁹ q̄escē debet
ē in pectore metricū. **S̄do**

q̄ dimisit modicu suū: & co
cupisat. multa aliena. p̄mi
sit abnegare seipm: et seq̄t̄
totā mēte p̄p̄a volūtatem.
Tercio. q̄ deus creauit aīaz
ei⁹ pulchrā q̄ āgelū. et ob
hoc debet habē āgelicā vi
tā: s̄ mō aīa ei⁹ ymaginē
habet illi⁹ āgelī: qui p̄ sup
biā adeo apostatauit. **Inc**
apud hoīes magn⁹ ē: s̄ q̄lis
apud deū. nouit deus. **Ip̄se**
ei⁹ deus ē sicut ille q̄ clausū
aliqd̄ habēs pugno absco
dit illud ab alijs. don̄ apit
pugno. **Sic** deus ifirma ele
git et cōnas eoz i p̄nā ab
scōdit: donet̄ vnicuiq; rō
dit sc̄dm opa sua. **Quisio**
dei p̄ris ad p̄res sponse p̄ p̄o
ribz: & quō tres sūt q̄ testimoniū
dāt in t̄ra. sicut tres i celo. et
q̄lis tota t̄ritas p̄hibet sp̄ose
testimoniū. et qualit̄ sp̄osa sua
fit p̄ fidē rectā sc̄e ec̄c̄e unū.
Q̄uā dul **Ca. xxij.**
O cassie deus rogo te
p̄ p̄coribz i quoz
dsortio ego sū: ut eis misera
digneris. **R̄ndit** deus p̄r.
Audio & sc̄o volūtate t̄iā:
ideo p̄ficiet̄ oīo caritatis
tue. **Pr̄cā** sicut dicit ioh̄a
nes in epistola sua hodie.
p̄mo ego p̄ ioh̄em: tres sūt
q̄ testimoniū dāt in t̄ra. sp̄s
aq̄ et sanguis. tres i celo.
pater et fili⁹ & sp̄s sc̄s: sic
tres dāt tibi testimoniū.

De sp̄o q̄ r̄spondit te i v̄s
reus m̄ris restituit aīe
deus ei⁹ p̄ fidē baptisū
p̄p̄o r̄spondit ex p̄te tua
testimoniū p̄hibet tibi
baptisū: q̄ hūa
testimoniū est filia p̄ renoua
tione et emedacōne p̄me
testimoniū q̄
p̄hibet tibi saguis ih̄i xpi: q̄
testimoniū est filia: q̄
p̄hibet dyabolica p̄ sar
testimoniū segregata. **Plus**
est filia & sp̄s sc̄s tres
est vni⁹ i substāa
testimoniū tibi p̄h
est p̄ fidē. **Sicut**
testimoniū rectā sc̄e ec̄c̄e
est i testimoniū q̄ sa
testimoniū n̄am. p̄cede et
testimoniū sacerdotis
testimoniū hūanitatis
testimoniū p̄hibeat a
est: au⁹ corp⁹ su
testimoniū aīe. **Testimoniū**
testimoniū q̄ ē in filio: q̄
est filia. **Et** sp̄s i ue
est vni⁹ es p̄ fidem
est dilacōne veram. **T**
estimoniū x̄ ad sp̄ose p̄res p̄
est q̄ deus ex mali
est hōm hōrat licz
est vni⁹ eoz et volūtate.
est p̄bat p̄ exēplū. i quo
est aīa p̄ v̄gine: & nouē
est q̄dā p̄ nouē fr̄es b̄
est sp̄s p̄ regē. tres stat
est m̄ris filias regis desig
nate. **Caplm. xxij.**

tercius dedisset vitā suā hēbet
si valuisset violare eā. In illo
vō pūcto sūt capti: quo volū
tate expleta habuerūt ad ista
iā dicta p̄fāda. **Quibz au**
ditis: vndit rex. Des inq̄ens
filij mei sūt: et oēs eq̄lēt di
lugo. **Veruptm̄** vtra iusticiā
facē nō possū nec volo: s̄
ita de filijs sicut de seruis
iudicare itendo. **Itaqz** tu fili
mi q̄ honorasti v̄ginē: veni
et accipe honore & coronā
cū p̄re tuo. **Tu** vō fili q̄ au
pisti possessionē v̄ginis et
rapuisti: mirabis quidē car
cere donec restituat̄ ablata
Audiu eī testimoniū sup te:
q̄ penites de fr̄o tuo. voluisti
reddē ablata. **Is** qz p̄uentz
celeri et iopinato iudicio. nō
p̄fēast: ideo manebis i car
cerat̄ donec restituat̄ qua
dras. **Tu** vō fili mi q̄ ad vio
ladū v̄ginē oēs adhibuisti
conat̄. nec de fr̄o tuo penitu
isti: ideo q̄t modes adhibu
isti ad dehonestationē v̄gi
nis: tot modis aggruabitur
pena tua. **Vnderūt** oēs fr̄es
v̄ginis. **Laus** tibi rex sit: p̄
iusticia tua. **Fusi** eī v̄ḡ fusi
s̄ i te, et i iusticia tua eq̄lēs.
in eq̄tate vō tua caritas:
nūq̄ talit̄ iudicasses. **Hec** at
v̄go significat scām ecclīa: cu
ius dispositio ē excellēs in
fide. pulchra i septe sacmē
tis. amabil̄ i fructu: q̄a de
laudabilis i moribz & v̄tutibz.

mostrat verā vitā ad et̄m
tate. **Hec** scā ecclīa q̄ tres h̄t
filios: in quibz significatur
plures. **Primus** sūt illi q̄ dilēct̄
deū toto corde: sc̄ds sūt illi q̄
tpalia dilēct̄ ad honore
suū: tr̄us sūt illi q̄ p̄ponūt
deo volūtatē suā. **Virgitas**
vō ecclīe. aīe sūt hoīm. a so
la deitatis potētia create.
Primus filius p̄ntat calceos
deauratos: q̄n̄ d̄tione sus
cipit p̄missis negligēcijs
et p̄ris. **Pr̄ntat** vō vestes:
q̄n̄ p̄cepta legis attēdit: q̄n̄
d̄flia eū agēlica seruat: in
q̄ntū p̄r. **Componit** cingulū: q̄n̄
i d̄tineā & castitate p̄p̄t fir
mit̄ p̄seuare. **Anulū** qz mittit
i manū: q̄n̄ firmū credit qd̄
p̄cipit catholica ecclīa. iudici
ū s̄z futoz. et vitā sepiā.
Lapis vō anuli spes ē. speras
stant nullū eē p̄ccm̄ tā ab
horabile: qd̄ p̄nā & volūtatē
emēdādi nō delect. **Conā**
vō iponit capiti: q̄n̄ carita
tē verā habet. **Sicut** eī d̄iūsi
lapides i conā: sic d̄iūse v̄tu
tes s̄t i caritate. **Caput** vō
aīe siue ecclīe corp̄ ē meū:
hoc q̄cūqz dilēct̄ & honorat
mito filius dei appellat. **Ergo**
q̄cūqz tali mō scām ecclīam
et aīam suā dilēct̄. hoc no
uē habet fr̄es: id ē nouē or
dies agēloz. qz eoz p̄ncip̄
& socius eī i vitā eterna.
Ip̄i eī angeli scām ecclīa

non amoz ap̄tēti: q̄ in
re de culibet eoz ē. **Ps̄**
i scā ecclīa s̄ca et p̄eres
s̄cā s̄ca iustoz: et ideo de
v̄tū honore et p̄fectu tang
v̄tū angeli ḡn̄lar. **Sc̄ds**
i filijs significat illos q̄ p̄stitū
v̄tū s̄cā et p̄mentes
v̄tū ad h̄cē m̄di & amo
v̄tū: q̄ v̄tū pulchri
v̄tū m̄f̄ores. v̄tū s̄cā
v̄tū s̄cā. **Atqz** ecclīa fine
v̄tū: & v̄tū de factis s̄cā
v̄tū d̄tū p̄uergitio: don
v̄tū v̄tū ecclīe deo re
v̄tū. **Terz** s̄cā illos q̄
v̄tū s̄cā s̄cā d̄tates. nō
v̄tū s̄cā s̄cā p̄cā. d̄t
v̄tū p̄cā v̄tū v̄tū
v̄tū tales. nouē ordēs
v̄tū p̄cā iusticiā: qz
v̄tū v̄tū. **Et**
v̄tū s̄cā iusticiā lau
v̄tū angeli: p̄t caritate in
v̄tū. **Tu** vō p̄cā h̄c
v̄tū de v̄tū eī: qz
v̄tū malicia v̄tū
v̄tū s̄cā. **Deo** cū v̄tū
v̄tū eis: gaude vō
v̄tū d̄t. **Ita** de q̄
v̄tū mali v̄tū qz c̄tor o
v̄tū v̄tū se solo bon̄ p̄
v̄tū m̄lā fieri t̄qz iust
v̄tū: de q̄bz i celestibz
v̄tū p̄ caritate suā & ocl
v̄tū h̄cā. **Ita** q̄n̄
v̄tū ad filia q̄t aḡ m̄tē
v̄tū h̄cā negligit modū
v̄tū s̄cā. **Ca. xxv.**

tes s; a pre. poteret & ineffabi-
lit' genit' pncipiū de pncipi-
o & a pre nūq̄ separā. Po-
tētia et sapiā etiā sps scūs:
a pre & filio pcedēs. etiā cū
pre & filio: equalis ī maies-
tate & p̄tate. **Un** ergo deus
et tres p̄sone: q̄ vna natura
trū. vna opatio et volūtas.
vna gloria & p̄tās: q̄ ita ē
vnū ī cētā. q̄ etiā s; dis-
ticti p̄prietate p̄sonarū. Nam
totū p̄t ē ī filio & spū scō: &
filii p̄t & spū: et spūs ī
utroq̄ ī vna diuinitatis nā.
Nō sicut p̄s & postius. s; ī-
effabilis: ubi nichil ē prius
aut postius. nichil alio mai-
ā min' v' alcius. s; totū īef-
fabile et eq̄le: p̄t qd' bñ sc̄p-
tū est. q̄ deus ē mirabilis
et laudabil' multū. **Nūc** at
d̄q̄ri possū. q̄ laudabil' sū pa-
rū & multū ignot' q̄ oēs que-
rūt p̄p̄ volūtatē & pauci me-
ā. **Tu** vō esto stabilis & hū-
lis: nec te extollas ī cogita-
tū cū aliorū tibi oñdo p̄icta.
Nec eorū p̄das nōia: n̄ tibi
p̄cipiat. **Nō** ei ad cōfusione
eorū. ostēdūt tibi eorū p̄icta:
s; ut d̄ntant' et cognoscāt ius-
ticiā & misericōdiā dei. **S; nec** eo-
fugē debes tanq̄ iudicatos:
q̄ etiā si dixerō hodie q̄ aliq̄
pessim' ē. si iuocauerit me cū
d̄tione cras. et cū volūtatē e-
mēdandi: pat' sū indlgē ei.
Et que hēri dixi pessim'. hodie

amicū dico kimū p̄t d̄tione:
in tm q̄ si d̄tione fuit stabilis.
dimitto ei nō solū p̄m s; &
penā p̄t: sicut p̄ exemplū
nosce potis. **Quasi** si essent
duo frustra argētū vnu. et abo-
dient festinādo iuicē. si in
eorū iuicē nō eēt residuū
n̄ vñ d̄tione: adhuc potēs
eēt deus facē ne iuenerent
Sic si aliq̄s p̄tor eēt ita vadi-
cat' ī d̄pabolicis opibz q̄ sta-
ret ī ipō p̄cto p̄d̄ctō: adhuc
obtinēt veniā et miām: si d̄s
iuocaret cū d̄tione et volūta-
te emēdandi. **Nūc** at cū ita sim
misericōris. q̄re potis. **Cur** nō
misericōris gentilibz & iudeis:
quorū aliqui si erudiret' fide
recta. libent' p̄ deo morerentur.
Unde tibi. q̄ oibz facio miām
tā iudeis q̄ gentilibz: nec r̄li-
quit' aliq̄ creatura sine miā
mea. **Na** quicūq̄ auduit
q̄ fides eorū nō est recta & des-
derat verā: aut q̄cūq̄ credit
hoc eē optimū qd' tenet: q̄
nō ē eis aliud umq̄ p̄d̄ctū.
faciūtq̄ toto conāme q̄ p̄t:
horū iudiciū erit ī leniori miā.
Na duplex ē iudiciū: damp-
nādoz sc̄z & saluādoz. **Sp̄i-**
anoz enī d̄pnādoz erit sū-
miā: quorū erit pena eterna
et tenebre: et volūtas sumā-
ta d̄t deū. **Saluādoz** vō erit
visio dei et gloriādo ī deū: et
velle deo bonū. **Ab** hijs exclu-
si sūt gētilēs & iudei. & mali

et fidei... q̄ quis nō hā-
bit fide certā. habuerit
et iudicē s̄p̄m suā: credē-
tū eēt cō deū q̄ voluerit
et offerret. **Ille** at quorū
volūtas et actio erit et s̄d̄m
s̄p̄m & p̄m: h̄i habo-
rūt cū m̄n' malis xp̄ianis
s̄c̄m m̄e ī supplicis: p̄p̄t
volūtas iustitiae & odiū p̄t
nec habebit solationē ī
visio glorie et visio dei
nō viderit p̄t baptis-
mū: q̄ aliq̄ p̄p̄le ā oēt
volūtas dei: retraxit eos ī
vō deū & baptis-
mū: ā labor. nō d̄s
bonoz ā maloz: sed
volūtas solū hūanā fra-
p̄t sup̄ans. **Istos** ego qui
volūtas et cōmōnē vidi
baptis-
mū. alcius et
p̄tā remunerare facio: sicut
et cogit fides. **Quia** alia
volūtas malicie: alia p̄-
t et difficultatis. **Aliter**
volūtas baptis-
mū aq̄ & aliq̄
volūtas: alia p̄fecte volūtas
que oīa nouit p̄tare
et d̄m nouit corda. **Na**
ego q̄ sine p̄ncipio nat' ē
volūtas de p̄ncipio q̄ ē itē
volūtas nat' s̄c̄t p̄alit: ab
nouo remunerare merita.
et p̄mūq̄ iuxta merita
et m̄mū bonū qd' fuit
volūtas dei: t̄siet s̄c̄t
volūtas. **Ideo** teneris tu
volūtas cognari deo q̄ de xp̄i

et falsi xpiani. q̄ quis nō ha
 buerit fidē rectā. habuerit
 tñ iudicē sciam suā. credē
 tes eundē eē deū q̄ coluerūt
 et offenderūt. Illi at̄ quoz vo
 lūtas et actio erat et ē scdm
 iusticiā et p̄ccm. hij habē
 bnt cū mīn⁹ malis xpianis
 iudiciū mīe i supplicis: p̄pter
 dilacionē iusticie et odiū p̄cc̄.
 Et nec habebit solacionē in
 fructū glorie et visionis dei:
 quē nō videbūt p̄t baptismi
 carētia: q̄ aliqd̄ t̄pale a ocl̄
 tū iudiciū dei retraxit eos in
 querēdo verū deū et baptizā
 do. nō timor a labor. nō dis
 pedū bonoz a maloz: sed
 impedimētū solū hūanā fra
 gilitate supans. Istos ego qui
 cornelii et ceterationē vidi
 nodū baptizatos. alius et
 p̄fectus remunerare fac: sicut
 eoz exigit fides. Quia alia
 ē ignorācia malicie: alia pi
 etatis et difficultatis. Iuliter
 et aliq̄e baptism⁹ aq̄ et aliq̄
 sanguis: aliq̄ p̄fecte volūta
 tis. Que oīa nouit p̄sare
 deus: q̄ oīm nouit corda. **¶**
 rea ego q̄ sine p̄ncipio nat⁹
 sūt etnalit̄ de p̄ncipio. q̄ et itm
 i fine t̄pm nat⁹ sūt t̄palit̄: ab
 uas noui remunerare merita.
 et do unicuiq̄ iuxta merita
 sua. Nec mīnū bonū qd̄ fit
 ad honorē dei: tñ fiet s̄n re
 munacōe. Ideo teneris tu
 multū regnari deo q̄ de xpi

anis nata es et in tpe salu
 tis: qz multi desiderabat hoc
 obtinē et vnde qd̄ offert xpi
 anis. et nō obtinuerunt. **¶**
De p̄ccato sp̄ose p̄ roma. et de
ml̄titudine inuicibilis sc̄oz m̄
turū rome q̄scentū. et de t̄bz
gd̄bz p̄ficionis x̄anoz. et de q̄
dā visioe ip̄i sp̄ose. et q̄lit̄ xps
ei appares. p̄dicatā visionem
exposuit et declāuit. Ca. xxvij.

O Maria licz imitis fue
 ra: tñ te iuoco i adiu
 toriū meū. Et rogo te
 ut rogare digneris p̄ excellētis
 sia et sc̄issima illa urbe roma.
 Video eī corpalic⁹ q̄ qdā eccl̄e i
 quibz corpa sc̄oz quiescūt deso
 late sūt: quedā vō habitāt.
 Et corda et mores eoz eoz
 longe sūt a deo. Impet̄ ergo eis
 caritate: qz audiui ex sc̄pturis
 qz roma quolibet die i anno sep
 tē milia statet m̄m. Et ideo.
 q̄uis aīe nō m̄ore honorē ob
 tinēt in celis licz ossa eoz con
 tēpnant in tris: tñ rogo te ut
 tuus et sc̄oz tuoz reliquis am
 plior honor exhibeat: et sic de
 in tris
 uocis ppli exatet. **¶** Vndit m̄.
 Si mēsurares trā cētū pedū
 in lōgitudine et totidē i latitu
 die: et semīares plenā puris
 granis tritica x̄p̄esse qz non
 eēt distācia granū et granū n̄
 q̄ articul⁹ digiti vni⁹ qd̄libet
 vō gnū daret fructū cētuplū:
 adhuc eēt plures mēs et cō
 fessores rome: a tpe illo quo

petrus venit rome cum humilitate: usquequo celestinus discessit a sede supbia: et reversus est ad sua solitaria vita. De illi vero confessio et miris loquor quod fide vera predicabat et diffidentia. et humilitate et spina: et quod per veritatem fidei mortui sunt. vel patri voluntate erat mori. **N**am per se et plures sic calidi erant et ferventes ad predicandum verba dei: quod si potuisset mori pro unoquoque honore. libenter fecisset. Attamen timidi fuerunt ne a conspectibus eorum quos verbo solacioris et predicacionis fovebant reprobarentur: quod salutem eorum plurimum desiderabat quod vitam perpetuam et honorem. fuerunt quoque cauti. et ideo processerunt occulte in persecutione: propter lucrum et collectionem plurimarum animarum. **I**gitur inter istos duos scilicet petrum et celestinum. non omnes fuerunt boni: sicut nec omnes fuerunt mali. Ecce ponam tres gradus sicut tu exposuisti positum. spirituum et suplatum: id est bonos. meliores. et optimos. **I**n primo gradu fuerunt illi: quorum cogitacio fuit ita. **N**os credimus quicquid sancta precipit et dicitur: neque defraudare volumus sed defraudata reddere: deo servare desideramus toto corde. **C**onfides etiam fuerunt tempore romuli fiduciosus rome. secundum fidem suam: quod cogitabat taliter. **N**os intelligimus et scimus ex creaturis quod deus est creator omnium: hunc ergo diligere

voluimus pro omnibus. **Q**ui plures vero cogitabat. **N**os audimus ab hebreis quod deus verum se ostendit eis per miracula manifesta: et ideo si sciverimus in quo non magis fidere debemus. libenter faciemus. **I**sti omnes qui fuerunt in primo gradu. **T**empore vero placito venit petrus rome: quod alios eleuavit in gradu positum: alios in spirituum: alios in suplatum. **I**lli vero qui fide receperunt veram. quod in coniugio et alia dispositione laudabili steterunt: isti fuerunt in positum gradu. **U**bi vero sua dimiserunt propter caritatem diuinam. quod alijs bona exempla viuendi ostederunt verbis et exemplis et operibus. non non quod nichil christo proposuerunt: isti fuerunt in spirituum gradu. **Q**ui vero carne suam dederunt pro amore dei: isti fuerunt in suplatum gradu. **S**ed quamquam in istis gradibus supradictis: ubi nunc iuenit caritas dei ferventior. **Q**ueramus in militibus et doctoribus. quamquam in religiosis et mundi acceptoribus. quod tenent in spirituum et suplatum gradibus: et tunc non pauca iueniunt. **N**am non est vita austerior quam vita militaris: si in sua vera institutione staret. **S**i enim monacho precipit habere cucullam: militi precipit gravem scilicet loriam. **S**i vero est grave monacho pugnae et voluntate carnis: militi est gravius inter armatos hostes

... de ... ordinat ...
... militi ...
... si ...
... ab ...
... militi ...
... affligit ...
... non ...
... propter ...
... et ...
... vero ...
... Et ...
... religiosa ...
... ut ...
... a ...
... apostolice ...
... de ...
... mundi ...
... magis ...
... vitate ...
... illum ...
... ite ...
... multos ...
... in ...
... loco ...
... centum ...
... et ...
... In ...
... septem ...
... et ...
... Post ...
... voce ...
... sui ...
... sine ...
... tua ...
... desolata ...
... in ...
... non ...
... odor ...
... filii ...
... intelligenda ...

pcedē. Si vō ordinat mōcho
 dūq lecty: graui e militi in
 armis quiescē. Et si mōchy
 turbat & affligit abstinē
 tia: durus ē militi affligi
 stinuo tōre vite. Nō ēi mi
 licia xpianā: cepra ē ppter
 mūdi possessione et cupidi
 tate: s; ad confortāda vitate
 et dilatāda verā fidē. Et idō
 grad' militaris & religiosita
 tis i suplatio g'du vl' xpato
 eē tenent: s; oēs grad' a sua
 laudabili disposicōe aposte
 tauerūt: q; caritas dei v'sa
 ē in cupiditate mūdi. Si enī
 offerret vñ floren' magis
 de tōz taceret pleriq; vitate:
 q; loquēdo amitterent illum.
 Nūc at loqr spōsa itey di
 ces. Vidi q; multos ortos in
 tia: rosasq; et lilia aspexi in
 ortos. In quodā vō loco spa
 cioso terre vidi agrū centū
 vestigiōz i lōgitudine: et toti
 dē in latitudine. In quolibz at
 vestigio erat septē grana t
 nā semata: et qdlibet g'nū
 dabat fructū cētuplū. Post
 hec audiui vocē dicēte. O ro
 ma roma. muri tui sūt di
 tui: ideo porte tue sūt sine
 custodia. Vasa tua vēdūt:
 idō altaria tua desolata sūt.
 Quū sacrificiū i censu vbu
 ut in atō: idō nō egrediet
 desca scōz scs odor suauissiq;
 Et statī appares fili dī. dixit
 spōse. Hoz itelligētiā q; vidi

ti: indicō tibi Terra quā vidi
 ti. significat oem locū ubi nūc
 ē fides xpiana. Orti vō signi
 cat loca illa. ubi sci dei rece
 perūt cōnas suas. Veripm
 i paganismo scz i iherlm et a
 lijs locis. multi fuerūt elōz
 dei: quoz tñ loca tibi modo
 nō sūt demōstrata. Ager vō cē
 tū pedū in lōgitudine & toti
 dē in latitudine: significat roma.
 Nā si oēs ora de mūdo vnt
 ti cent rome: cte roma eet
 eque magna de martibz i car
 ne loquor: q; iste loq; electy ē
 ad amorē dei. Tūc vō qd
 iter vestigia vidisti: significat
 illos. q; p carnis maceratio
 nē & stricōnē et vitā ino
 cētē intuerūt relū. Rose vō
 pauce. sūt mres rubicūdi sa
 gnis sui effusioē in diuisis lo
 cis. Lilia vō s; flores sūt: qui
 fidē scām v'bis et opibz pdi
 cauerūt. et s; firmauerūt. Nō
 at ego possu loq; de roma: si
 cut loqbat ppha oī de iherlm.
 Olim mōens habitauit i ea
 iusticia: et pnceps ei' pnceps
 pacis. Nūc at v'sa ē in scōuā:
 et pncipes ei' homicide. O
 si agnosces dies tuos o roma:
 fletes utiq; & nō gaudēs. Ro
 ma q; in diebz aciōs. erat
 q; tela colorata oī colore pul
 chrīmo: & stexta nibilissimo
 filo. Terra q; ei' erat colorata
 colore rubeo. id ē saguē mar
 turū: et stexta id ē mixta scōz

Quoniam in
de modo facien
mor civitatis
civitates iuveni
debet ppe amon

Modum

lignis me
me dno dicit
sedam e dilectio
ta veneno mor
no valet appon
ven. Et macta
dorabo te. Pa
tates i quibz
caritatis: si in
nucupari debet
pprie dicitur
deus et an i
vinitate. Hec
igit civitas. i
nois. q e mudi
ho ut pbe. f
no: ut expat
sua. ut arqat
quibz redet ad
purgat i terra
conet. In hac
dilectio ordinat
plus q an. cu
pale fecerunt q
honorat vnu
tus: cu plus dicit
natio q pua. i
et honorat m
cul. q i vnu
deus. Sed civitas
puegatio: i qua

torde aie. Placuit eni deo
talia loca ordinare in qbus
conandz purgaret: qui i lib
tate negliges i solesebat. s
tn cu tiore. In hac civitate
iuvent dilao ipfecta: qz dili
git deus ex spe soluende cap
tuitatis. s no ex feruore af
fectois: ppe rediu et amantia
dine satisfaccnde culpe. Taa
civitas e civitas doloris: u
bi e infern9. In hac iuvent
dilas ois malicie et imudi
cie. et iudie et obduracois
In hac civitate eia regnt
deus p ordinata sua iustiaa.
p mesura supplicioz debita.
p malicie refrenacia: p libra
ta mitis hoim eqtate. Na alij
dapnadoz peccat pl9 alij mi
nus: ita et pene et retribuiois
adigne istitua sut trinu. Na
et si oes dapnadi icludut te
nebus: no tn oes vno eodez
modo. Differut eni tenebre
a tenebus: horroz ab horroe:
ardor ab ardore. Vbiqz deni
qz dispoit deus i iusticia et
mia eia i inferno: ut alie
puniat hij q peccauerit ex
industria. alie q ex ifirmitate.
alie q sola noxa original pca
tenebat: quoz plaga et si i
cauetia dine visiois et lucis
elcoz asistit. mie tn et gau
dio p hoc appropinquat. q ad
honorē supplicioz no pueni
ut: cu puoz opm affem no
habebat. Alioqn n deus oia

disponet i nuos et mesura: dya
bol9 nuq mesura habet i pu
niendo. Quarta civitas. est
civitas glorie. In hac e psta
dilectio et ordinata: q nichil de
sidat n deus et ppe deu. Ut
ergo ad ista civitatis psta
ne puenias. qdriplix te o
portz habere caritate: scz ordi
nata. munda. vera et psta.
Ordinata vo caritas e q cao
diliget ad sola sustemaone.
mud9 ad nulla supfluitate.
prim9 ppe deu. amiq9 ppter
vite puritate: umiq9 ppe re
munacione. Munda vo car
tas e. q viciu no diligit cu
vitate: q asuetudo pua itep
nut: q pccm no lenugat.
Vera at e dilao. qn deus to
to affai et corde diligit: qn
honor et timor dei progitat
in oibz actibz. qn ex fiducia
bonoz opm mimu pccm
no imittit: qn sapiet mode
rat qd seipm ne ex nimio
feruore deficiat: qn ex pu
sillanitate et ignoratia tep
tationu. no declinat ad p
catu. Pfecta vo e caritas:
qn nichil dulcescit hoim. sicut
deus. Hec i pnti ichoat: s
i celo asumat. Ergo dilige
ista pfecta caritate et ve
ra: qz ois q ea no habuit
pstat. si tn fidelis. si fer
uens. si venato. si puul9 fu
erit: alioqn tn fiet ad citate
horroz. Na sicut vn9 est

huius qd te uocat pfigabat. In
 luis ei exaudiet matre: & ta
 le ac tanta matre. Impetra
 ergo ut puer salomon qui fuit
 qd dormies in te. sic uigilans
 mecu: ut nullus pccati deliciao
 me pungat: s; ricio amissoz
 sit stabil: et amor mundi sit
 in motu: paciencia pseue
 ras. pnia fructuosa. No ei
 habeo aliqd ututis p me nisi
 uerbu unu: hoc e misere ma
 ra: qd replu meu pccu oino
 e templo tuo. Est ei tenebrosu
 uicis. luto su luxuria. cupi
 ditatis omibz corruptu: sta
 bile ex supbia: labile ex uari
 tate mudanoz. **Vndit mat.**
Benedicty sit deus q cordi tu
o inspirauit hac saluacione:
 ut intelliges qnta i deo sit bo
 nitas. qntaq dulcedo. S; cur
 xparas me salomoni & templo
 salomonis: cu mat sim illiq
 cui gnacio no habet pncipi
 u. nec fine. et illiq legit nec
 habuisse prem nec mrem. hoc
 e melchisedech: ipe desarbite
 fuisse sacerdos: et ad sacerdotes
 ptinz replu dei. Et ideo ego
 su mr sacerdotis sumi. atq ugo.
De dico tibi q utruq su: scz
 mater regis salomois. & mat
 pacificans sacerdotis. Na filius
 dei qe et filiq meus. utruq e:
 sacerdos et rex regu. Deniq in
 templo meo induit se vestibz sa
 cerdotalibz spualit: i quibz obtu
 lit sacrificiu p mudo. In citate

vo regali. conabat cona regali:
 s; aspera. Exe vo tanq pu
 gni fortissiq. capu & pugna
 detinebat. Aut at equer pos
 su q oblit et neglecty e ide filiq
 meus: a sacerdotibz et regibus.
Reges qppe gloriat de pala
cis suis. de exercitu suo & pccsu
et honore mundi: sacerdotes vo
supbiut de bonis & possessionibz tpalibz
auaru. Na sicut dixisti replu
 depictu auro: sic tepla sacerdo
 tu depicta sut uanitate & ou
 riositate mundi. Regnat eni
 symonia i capite: archa testa
 menti sublata e: lucene ututu
 extincte. mesa deuocois desolata.
Vndit sponsa. O mr mie mi
 sere eis: et roga p illis. Cui mr.
Ab uicio sit deus dilexit suos.
 ut no solu in pccibz exaudiat
 ipi p se: s; et alij sentiat peti
 cois effm pte eos. **Mtea ut**
pres exaudiat p alyz duo se
netaria: uoluntas defendi pccm
et uoluntas pfinedi i bono. **Dis**
ei q her duo habuit: pfiat
illi pres mee. **Verba scie ag**
netis ad sponsa. de dilcone ha
beda ab ipa sposa ad uginem.
sub flous figura. & que ugo
gloua loques declarat imesa
et etna pietate diuina cont
nam ipietate & igitudine.
et quo amici dei no debet iq
etari tbulacoibz. Ca. xxx.
B Cata agnes loqt spo
 se dices. Filia dilige
 mrem mie. Spa eni

ade et posteris eius. **S**z refrigu-
 erunt in tm hoies: qz deu qz p
 nichilo reputates. enormia
 plurima miserunt. **P**terea
 mia ostensa et amonicoe be-
 nigna pcedere: ondit de ius-
 ticia p diluuium. **P**ost vo di-
 luuium posuit deus fed suu
 cu abrahā. et ondit illi sig-
 na dilcionis sue: et duxit pro-
 genie eius i signis et mirabi-
 libz maxis: dedit ppo lege de
 ore pprio et vba sua pcepta
 signis euidentissis confirmavit
Cuz iteru pcedere tpe fri-
 gescet ppls. et i tanta vesani-
 a prupet ut ecia ydola cole-
 ret: pius deo volēs iteru ig-
 nire frigidus. misit mundo
 filiu ppriu: qz vera mā ad ce-
 lu docuit. et huilitate vera
 ad imitandu demonstrauit.
Nuc at a mlcis numiu ob-
 litu neglectu ē: s; tñ adhuc
 ondit et exhibet vba mte
 sue. **N**o at oia pfiat siml.
 magis nuc qz prius. **N**am
 anqz veniret diluuiū pius
 amonebat ppls ad pnam.
Sz et isrl anqz trā pmissio-
 nis igredet pius pbato ē:
 et ad tēp ptracta pmissio.
Bene appē valuisse ds edux-
 isse pplm i qdraginta diebz:
 et nō in qdraginta ānos p-
 traxisse. **S**z iusticia dei exige-
 bat ut ingrātudo ppli on-
 det et mia dei māifestaret:
 pplsqz futurū tācomagis hu-

miliaret. **N**uc at si qz cogi-
 tare vellet cur sic deus afflix-
 it pplm suū. aut cur pena ali-
 qua debet eē etna. cū vita
 ad peccādū nō possit eē et-
 na: magna eēt audacia. **S**ic
 ille audax ē q cogitacoē et ra-
 tioē itelligē et aphede nitit:
 quō deus ē etnū. **D**eniqz ds
 etnus et iāphesibil ē: et i eo
 etna iusticia et retributio est.
 miāqz iexcogitabil. **A**lioqn
 n deus ostēdisz iusticia i pi-
 mus āgelis: quō sciret iusti-
 cia eius. q oia iudicat i eqtate.
Et n fecisset iteru miām suā
 cū hoie. creando eū et libera-
 do i infinitis signis: quō tāta
 bonitas eius sciret et caritas e-
 ius tā imesa et tā pfecta.
Igit qz sempitnū ē deus semp-
 tna ē in eo iusticia: i qua nō
 ē additio nec diminutio sicut
 in hoie q progitat op suū fa-
 cē tali mō et tali die. **D**eus
 vō cū facit iusticia suā vel
 miām. pficiēdo māifestat
 eā: qz ab etno pntia. pntia
 futā sūt apud illū. **P**ntia aīa
 dei paaēt debet stare i amōe
 dei: et nō mgetari qz vī-
 derit mūdiales pspari. **E**t a
 deus ē sicut optia lotrix. que
 panū imūdiū ponēs inter
 pcellas ut ex motioē aque
 fiat mūdior et candidior: dili-
 gēnt cauet iactū yndaz
 ne sbmergat panū. **S**ic de
 ponit i pnti amicos suos int

Altiouibz magt & utilioribz oc
 cupati sum? qd nos distra
 hys aut qd ofert nobis ma
 gisteru tuu. In pntibz ei
 bonus delctam q videm? &
 possidem? ad futu at & in
 cta no aspiram? Veruptn
 suscipe hoies illos ut petis?
 et si ostederis i eis aliquid
 magnificu et dignu amia
 coe: pdicabi te et pdicari
 facie te glosu. Susceptis er
 go hoibz illis et ad teperiem
 aeris deportatis? ali? tnsi
 ut ad morte: ali? vo bladi
 meto aeris refoallatq rux?
 Mediq iste ego su: q mede
 ti cupies hoibz vba mea mi
 si in mudi. Quauis at inf
 mitates multoz vidi. duos tn
 ostendi tibi: in qbz iusticia &
 miam potis admittari. Unu
 ei ostendi tibi q dyabol? pos
 sedit occulte s; ethalit pui
 endu: cui? tn opa ab hoibz
 videbant et laudabat ea
 q iusta. Altm vo ondi cui
 apce dnabat dyabol?: s; sa
 nandiu dixi tpe suo litz non
 hoibz apce ut tu credebas.
 fuit ei iusticia diuina. ut
 sicut sps malign? paulati in
 eu dnari cepat: sic eade iusti
 cia dictabat ut paulu egrede
 ret: sic & egress? e donet aia
 carne soluta. puenit cu ea
 dyabol? ad iudiciu. Cui dixit
 iudex. Tu purgasti ea & cri
 basti q? etia: nuc ptinet

ad me dupluc cona. p fessioe
 sua conare ea. Precede igit
 ab ea: qua tmo purgasti tpe.
 Veni o felix aia: et vide se fibz
 spualibz gloria mea et iocu
 ditate mea. Ad altam vero
 aiām dixit. Eia fides va no
 fuit i te. et tn q? fidelis gloria
 havis et laudabaris? et q? opa
 iustoz psta no sut in te iue
 ta: ppta mces illa fidelium
 no erit in te. Tu q? i vita tua
 qsuisti. cur volui mori p te:
 et cur humiliavi me tm p te.
 Ideo vnde tibi nuc pfides
 ecclie scie vera e q surtu tra
 hit aias: passio mea & san
 gnis meus introducat eas in
 celu. Ideo ifidelitas tua et a
 mor tuus van? depmet te
 ad nichilu: et nichil eis is
 pectu spualiu etnoz. Qz
 vo dyabol? no egrediebat
 vdetibz cuctis: vnde. Qu
 dus iste e q? mte tuctu m
 respau tabnaculi qd i habi
 tat deus. plusqz deu exspe
 ras: ideo paulatim sicut i
 grediebat: egrediebat. **C**
Verba vgis ad sposa. s; fi
gura ponca. qut pz ipsa
mt cetos scos elegit: i mrem
et i portu salutis. Ca. xxxij.
Mater loqt ad sposa
 dices. Quidā qvens
 lapide reppit mag
 nete: quā eleuas manu pp
 a custodiunt i thesauro suo.
 et p eu deduxit nauem ad

portu. Sic filij meus multos que
res lapides scorum me specialiter
elegit in meum sibi: ut per me
homines reducant ad portum celi.
Sicut ergo magnes attrahit fer-
rum: sic ego dura corda attraho
deos. Ideo tibi non debes si quis
cor tuum inducat: quia hoc est ad
maiores cona. **Verba filij ad**

sposam quod per duorum hominum exem-
plum ostendit se iudicare secundum in-
tiora et non secundum exteriora. Cap.

Alius dei lo. xxxiiij.
quit spose. **A**ura
ris de duobus: unum quod
erat quasi lapis quod dicitur alij pe-
grinus israelimitanorum: sed neu-
ter pervenit ad id quod tu sperabas.
Primum itaque ad quem tu fuisse
missa fuit lapis quod dicitur firmus
in acceptibus suis et tamen quasi thoma-
s pre dubitatis: ideo quia nodum erat
reperitur quo replete sunt malicie.
probavit unum sed non bibit. De
secundo dixi quod israelimitanorum
est comes itineris: hoc ideo
factum est ut quod fama iustitiam et
sanctam dixerat. sciretis statum
suum. Nam ipse est religiosus ha-
bitu et professione monachorum sed
moribus apostata: dignitate
sacerdos sed servus peccati: peregrinus
fama sed invidiosus gyzouagus:
israelimitanorum opinione. sed ma-
gis babilonicus. Insuper et contra
obiam et apostolica instituta est
egressus. totusque est infectus heresi:
ita quod se credit et dicit pontificem
futurum. cuius et libri hec testantur:

ideo subito morietur. et non cavent
sibi: per medacis sociabit. Ideo
non debes turbari si aliquis obscu-
re dicitur: aut si producta non fuerit se-
cundum cogitatum tuum: quia verba
dei diversimode intelligi possunt: et quod
tunc hoc attingit. veritate eorum in-
dicabo. **A**ur at ego verus deus
israhelimitanorum sum: ideo ego
ipse comes itineris esse volo.

Verba virginis ad filiam sub-
figam in qua anima in anulo corporis
pano designatur. et quod anima
per discretionem purificam et cor-
pus per abstinentiam debet mu-
dari et non infici. Cap. xxxiiij.

Ater loquitur. Si dat ali-
cui anulum qui nimis
strictus est digito: igitur
tunc ab amico quod faciendum sit.
Vendit. Presidat digito: et
sic anulum ei adaptabit. Cuius
micy. Neque inquit: sed magis
anulus cum malleo extendat.
Si vero aliquis velit potum potu-
tis domini per immundum panem ali-
tice et colare: et quod situm ab
inimico: ille vendit. Preside
de panem omne quod immundum est: et
ubi aliquid mundum iuenis ubi
tice potum domini tui. Cuius autem.
Nullo modo sic fiat. Sed magis
purus mundificandus et laudatus est
panem: et postea potum extendat.
Sic etiam est in spiritualibus. In a-
nulo itaque intelligitur anima: in pa-
no vero corpus. Ergo anima que in
digito dei esse debet: extendi
malleo discretionis et purifica-

non debet. Longe non infici
et mundari per abstinentiam: ut
tunc deus per illud diffundatur.
Sicut liber celestis inus
et clamor deus. bre. bugide
homo novitatis. Deo gratias.

Verba capla libri quarti.
Libra ubi hinc euage-
ad sposa. quod nullum
est sine remuneratione. et quod
tunc excellit oes scripturas.
et perone et potum et
et de. filio ipse regi-
sibi datus et quod debe-
tunc diuicias et honores
etiam. Cap. primus.

Verba mirabilis et notanda
et quod deus ipsa visio
reponit in qua expositioe hap-
tunc anulum. gentiles per pise-
tunc in tres et mas designat.
et dicitur mirabilis. Cap. ij.
et modum interrogans et
tunc me deum et sposa. de
et de iure hereditario de-
tunc et filioz successorum. et
tunc a successoribus regni
tunc sunt et quod non. iij.

Verba dei ad sposa. de du-
tunc bono et malo. et
tunc et utri bello in meo
tunc caro ab ipsa pace bo-
tunc et a reprobatione maligni
tunc in sua sit eligendum. iij.
tunc si petri ad sponsam.
tunc quod habuit ad salua-
tunc et quod in foris sposa
tunc et de magis.

nois debet. Corp⁹ nō mē fia
sz mūdari p abstinētia: ut
ōba dei p illud diffundatur.
**Explicit liber celestis tōnis
reuelationū dei. bte bugide
dinit⁹ reuelat⁹. Deo grās.**

Præcipit capla libri quarti.

Uerba iohānis euāgē.
ad spōsa. q̄lū nullum
op⁹ ē sine remuneratōe. ⁊ quō
biblia excellit oēs sc̄pturas.
⁊ de rege p̄done ⁊ p̄ditore et
p̄digo ⁊c. et de filio ip̄i regi
a sc̄o iohē sibi dato et q̄lū debe
at tēpne diuicias et honoēs
p̄t deum. **Caplm. primū**

Uisio mirabil⁹ et notāda
sponse. et q̄lū deus ipsā visio
nē exponit i q̄ expositiōe bap
tizati p aiāl. gentiles p piscē
et di aiā p tres tēmas designē.

Uollocutio mural⁹ **Capm. ij.**
bilis p modū interrogatōis et
v̄siois mē deū et spōsa. de
rege et de iure hēditario de
regno et suorū successorū. et
q̄lū q̄dā a successoribz regni
repetēda sūt et q̄dā nō. **ij.**

Uerba dei ad spōsa. de du
obz sp̄itibz scz bono et malo. et
de mirabili et utili bello i mēte
cui dā dñe orto ab ispuratōe bo
ni sp̄s. et a tēptatōe maligni
sp̄s et q̄d i istis sit eligēdū. **iiij.**

Uerba sc̄i petri ad sponsā.
de desiderio qd̄ habuit ad saluā
das gētes. ⁊ q̄lū inforē spōsa
ad mēoria obtinēda. ⁊ de m̄g

nis mirabilibz q̄ adhuc i urbe
debet adimpleri ⁊ xpleri. **Capm. v.**

Narratio optia b̄i pauli ad
spōsa. q̄lū p̄tibz sc̄i stephani fu
it a deo vocat⁹ et de lupo agn⁹
effect⁹. et q̄lū ē bonū orare p

Uisio mirabil⁹ **Capm. vij.**
et notāda de q̄dā aia iudicāda
et de dyaboli accusatōibz ⁊ vir
gis glōse aduōtibz. et de expo
sitiōe ip̄i v̄siois i q̄ celū p pa
laciū xp̄s p solē. v̄go p mulie
rē. dyabol⁹ p ethrope et āgel⁹
p milite designē. ⁊ i q̄ duo loca
penarū irremediabilia et tria
remediabilia xputāt. ⁊ mltā
alia mirabilia et maxie suff. de

Uerba āgeli **Capm. viij.**
ad spōsa de itentōe pene aie
a deo i supiori caplo iudicate.
et de remissioē pene ip̄i q̄ an
mortē ei⁹ iūuas pepit. **Capm. viij.**

Uerba āgeli ad spōsa de
iudicio dei iusticie ⁊c aiām
sup̄dictā. et de satisfactiōe
fieda i hac mēta pro existēte
i purgatorio. **Caplm. ix.**

Uerba q̄rimonie xp̄i de iūis
romanus ad spōsa. et crudeli
sua ⁊c eos a xp̄o illata. si in
pccis suis moriat. **Capm. x.**

Uerba sc̄e agnetis ad v̄gi
ne glōsa ip̄am laudācia et
b̄ndicēcia. et q̄lū rogat v̄ginē
p filia. et de v̄sioē dñi ⁊ v̄gis
dulcē et solatoria ad spōsam
⁊ q̄lū iste mūd⁹ p olla desigt⁹.

Uerba v̄gis m̄ris **Capm. xj.**
ad filia de reuolutōe dei auroz

ideo subito moue
sibi. p̄i mēdaci
no debes turbare
re dicit. a si p̄m
cūdi cogitaciō
dei dūsiōe iell
nēs hoc dicit. ⁊
dicat. sicut nō
israheli m̄itaciō
nē comes iūmēti